

B. Braun Magyarország

ÉRTÉKTEREMTÉS FELELŐSSÉGGEL

CSR-beszámoló | 2013

B | BRAUN
SHARING EXPERTISE

BEVEZETŐ

175 év innováció, hatékonyság és megbízhatóság. Ezek azok az értékek, amelyek lehetővé tették egy kis német családi patika számára, hogy a nemzetközi egészségügyi piac élvonalába jusson, és ezek azok az értékek, amelyek a társadalmi felelősségvállalás terén is fémjelzik a B. Braun-vállalatcsoport programjait.

A világ egyik meghatározó kórházi beszállítójaként és egészségügyi szolgáltató vállalataként nemcsak az a célunk, hogy termékeink és szolgáltatásaink színvonalát folyamatosan fejlesszük, hanem az is, hogy környezetünk, a társadalom felé nyitott, aktív, támogató szervezet legyünk. Ez a törekvés jellemzi munkánkat, és ezt a szemléletet visszük tovább partneri együttműködéseinkben is.

Eredményeinket igazolja, hogy 2013-ban a Figyelő „Medicina TOP 200” listáján a B. Braun elnyerte a Kiváló Orvostechnológiai Vállalat díját. Az elmúlt évben bővítettük a gyöngyösi gyáregységünket, amely újabb 100 ember számára nyújt biztos munkát és megélhetést, így a B. Braun magyarországi munkatársainak száma már megközelíti a 2000 főt. Felelősséget azonban nemcsak munkatársaink és üzleti partnereink felé, hanem környezetünk felé is vállalunk. Arra törekszünk, hogy azokon a területeken, ahol segítőkész, támogató szándékkal vagyunk jelen – kiemelten az egészségmegőrzés, sport és kultúra – hosszú távú kapcsolatot alakítsunk ki, és ez a kapcsolat túlmutasson a vállalaton: emberek közötti összefogásról szóljon, ahol barátságok, személyes kötődések alakulnak ki, és közös történetek szövődnek.

Meggyőződésünk, hogy ezen programok közösségformáló ereje nemcsak az érintett közösségek életében, de vállalatunk kapuin belül is meghatározó fontossággal bír, ezért is igyekszünk minden ilyen tevékenységbe bevonni munkatársainkat.

Munkánkat 2014-ben is felelős vállalatként folytatjuk. Hiszünk benne, hogy ez a szemlélet, amely hozzájárul környezetünk és saját fejlődésünkhöz is, jövőbeni sikereink egyik záloga.

Horn Péter
vezérigazgató

Bognár József
termelési igazgató

Csató András
gazdasági igazgató

Kállai Tamás
értékesítési és
operatív igazgató

TARTALOM

Patikából nemzetközi vállalkozásig 175 éves a B. Braun	5
Két B. Braun-os csapat egy célért	8
Rajzok, alkotások – mosolyok, érintések	10
Csapat – Egység – Közösség	12
Egyéjszakás kalandnak indult	14
Egyetem és innováció – a tegnap úttörői a ma útépitői	16
Klinika a szakma csúcsán	18
A tudást mindig frissíteni kell	20
Kortárs, de a gyerekek is értik	22
Így készül az Artmagazin	24
Műkincsvásárok forgatagában	26
A mérkőzés a legjobb edzés	28
Utánpótlás-nevelés, nemzedékváltás, világbajnokságok...	30
Fiatalok, akik mindent megnyertek	32
Csillogó szemek – Ajándékdoboz akció Gyöngyösön	34
Korcsolyapálya Gyöngyösön?	36
Hazai foci-vb magyar orvosokkal	38
Napelemek a cégközponton	39

Impresszum

Főszerkesztő: **Fazekas Mária**
Szerkesztők: **Krausz Jenő,**
Török Zoltán

Szerkesztőség: B. Braun Cégközpont
1023 Budapest, Felhévizi u. 5.
Telefon: (06-1)-346-9700
Fax: (06-1)-438-4900
E-mail: szerkesztoseg@bbraun.com
Webcím: <http://www.bbbraun.hu/>
<http://www.bbbraun-avitum.hu>
Kiadó: B. Braun Medical Kft.
1023 Budapest, Felhévizi u. 5.

A címlapon látható kép Zoltán Gábor alkotása (lásd: 10-11. oldal)

Mérföldkövek a B. Braun életéből

1839

Julius Wilhelm Braun megalapítja a vállalatot

1867

Az Aesculap megkezdi a sebészeti eszközök gyártását

1903

Az új Aesculap gyár sikeresen működik Tuttlingenben

1908

Catgut – iparosított varrófonalgyártás elsőként

1925

Elindul a B. Braun első nemzetközi gyára Milánóban

1930

Megjelenik a Sterofundin: valamennyi későbbi infúziós oldat alapja

1951

Sikeres a Perfusor, az első infúziós pumpa

1962

Branül: az első egyrészes műanyag kanül

1972

Beültetik az első Aesculap® Blauth térdprotézist

1991

Megalakul a B. Braun Magyarországon

2008

A B. Braun 3 milliárd eurós globális beruházásba kezd

2014

175 éve az egészségügy szolgálatában

A stylized logo for 175 years, with the numbers '175' in a large, outlined font and the word 'YEARS' underneath in a smaller, outlined font. A thin line extends from the top right of the '175'.The B. Braun logo in a bold, sans-serif font, with 'SHARING EXPERIENCE' written in a smaller font below it. A thin line extends from the top left of the 'B. BRAUN' text.

Patikából nemzetközi vállalkozásig

175 éves a B. Braun

Az idén 175 éves múltra visszatekintő B. Braun Európa egyik legrégebbi és legnagyobb kórházi beszállító, valamint egészségügyi szolgáltató vállalata. A cégcsoport élete egy német kisvárosban, Melsungenben, a Rosen-Apotheke nevű gyógyszertár megalapításával kezdődött, és a cég 175 év alatt a világ egyik meghatározó egészségügyi vállalatává fejlődött. A B. Braun napjainkban 60 országban kínálja szolgáltatásait az egészségügyi ellátórendszer olyan területein, mint az orvosi-eszköz-gyártás, fejlesztés, értékesítés és vesebeteg-ellátás.

A B. Braun a XIX. század közepén gyógyfüvek postai úton történő értékesítésével kezdte meg tevékenységét, majd az évtizedek során egyre több magas színvonalú termék és egészségügyi innováció került a cég által kínált palettára. Legyen az az 1951-ben kifejlesztett Perfusor infúziós pumpa, az első műanyag infúziósoldat-palack 1956-ból, vagy az infúziók beadását 1962-ben forradalmasító branül, a B. Braun mindig is úttörő szerepet vállalt az egészségügy és a modern orvosi terápiák fejlődésében.

A B. Braun termékeinek időtállóságára kiváló példával szolgálnak a sebészeti varróanyagok, amelyek története átszövi a vállalat életét. Carl Braun 1908-ban kezdte meg a felszívódó varróanyagok (úgynevezett Catgut) gyártását birkabélből, és ezzel elsőként iparosította a varrófonalgyártást – a vállalat napjainkban is a sebzés- és varrás-piac egyik legszélesebb termékpaltájával rendelkezik. A folyamatos fejlődés eredményeképpen ma már több mint ötezer kiváló minőségű orvosi esz-

köz viseli a B. Braun vagy a cég sebészeti üzletágát jelölő Aesculap feliratot, és 2013-ban a vállalat forgalma meghaladta az 5 milliárd eurót.

A B. Braun, amint azt a cégcsoport neve is jelzi, igazi családi vállalkozás. A Braun név azóta meghatározó a vállalat vezetésében és a családi értékrend képviselésében, amióta Julius Wilhelm Braun 1839-ben megvásárolta a cég születését jelentő melsungeni patikát. Az elmúlt csaknem két évszázad során a családi vezetés apáról fiúra szállva a cég életében ugyanúgy jelentett megbízhatóságot, mint állandó fejlődést, miközben a B. Braun multinacionális vállalatcsoporttá nőtte ki magát. A vállalat nemzetközi jelenléte 1925-ben vette kezdetét az első külföldi gyár megalapításával, az olaszországi Milánóban, és a fokozatos bővülés eredményeképp a cégcsoport leányvállalatai mára 60 országban vannak jelen, köztük 60 orvosieszköz-gyárral és 202 dialízisközponttal.

A közel egy évszázada kezdődő globális nyitás 2008-ra ért

egyik csúcspontjára, amikor a B. Braun közel 3 milliárd eurós beruházási programot indított világszerte – ennek emlékezetes eleme a gyöngyösi orvosieszköz-gyár két évvel ezelőtti bővítése. De nemcsak az öt kontinensen való jelenlét, hanem a munkatársak számának gyarapodása is fémjelzi a vállalat állandó növekedését: az 1970-es években háromezer alkalmazottat foglalkoztató cég az ezredfordulón már harmincezer munkatársat számlált, és a vállalati családja 2014 elején nőtt ötvenezresre.

A B. Braun sikereit tömör filozófiájára alapozza, amelyet a cég logója is hirdet: Sharing Expertise. A két szó a 175 év alatt felhalmozott tudás és szakértelem megosztását hangsúlyozza, ami világszerte meghatározó a partnerekkel való együttműködésben és az egészségügy fejlesztésében. A mottót mi sem példázta jobban, mint a B. Braun által működtetett Aesculap Akadémia, amely hazánkban is kínál képzéseket, szimpóziumokat, elméleti és gyakorlati előadásokat az egészségügy szakembereinek.

A Magyarországon közel 2000 munkatársat foglalkoztató B. Braun története hazánkban is több mint két évtizedes múltra nyúlik vissza. A vesebetegek kezelését végző B. Braun Avitum 1989-ben kezdte el kiépíteni 18 dialízisközpontból álló országos dialízishálózatát. A központok építésével párhuzamosan a B. Braun gyöngyösi orvosieszköz-gyára is fokozatosan bővült. Míg 1991-ben 80 fővel zajlott az infúziós szerelések, vérvonalak és egyéb műanyag orvosi eszközök gyártása, ma több mint 800 fő vesz részt a termékek előállításában, kiváló minőségű eszközökkel ellátva az európai egészségügyi intézményeket.

Hasonlóképp növekedett a cég fejlesztési divíziója is: a csoport már az 1980-as években végezte a dialízisgépek fejlesztési tevékenységét, napjainkban pedig 60 mérnök munkatársat és 30 gyakornokot foglalkoztatnak a kompetenciaközpontként működő fejlesztők. A B. Braun termékeinek értékesítési tevékenysége három divízión keresztül (Hospital Care, Aesculap és OPM – Out Patient Market) zajlik, átfogó megoldást kínálva valamennyi szakterületnek. A vállalat méretét jelzi, hogy éves szinten 4 milliárd forint adó- és járulékbefizetéssel járul hozzá a hazai gazdasághoz, és alkalmazottain túl további 1000 magyar beszállítói munkahely megtartása kapcsolódik sikeres tevékenységéhez.

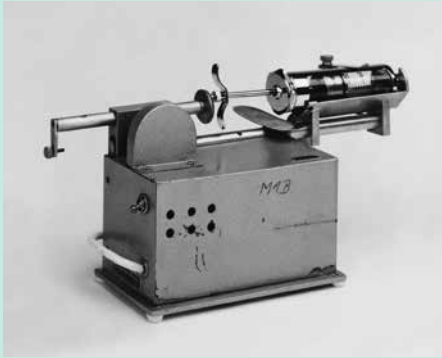
Akkor és most:

Aesculap sebészeti varrófonalak gyártása 1908-ban és napjainkban

Akkor és most:

B. Braun infúziós oldatok 1930-ban és napjainkban

Akkor és most:
infúziós pumpa 1951-ben
és napjainkban

Akkor és most:
a B. Braun által kifejlesztett
branül 1962-ben
és napjainkban

Akkor és most:
dialízisgép 1971-ben
és napjainkban

Akkor és most:
Aesculap térdprotézis
1972-ben és napjainkban

Két B. Braun-os csapat egy célért

Tavaly novemberben a gyöngyösi Tesco áruház először adott otthont az Élelmiszerbank karácsonyi gyűjtésének. A kezdés kiválóan sikerült, másfél nap alatt a B. Braun gyöngyösi gyárának dolgozói a helyi kézilabdacsapat sztárjaival megerősítve az országos átlag mintegy háromszorosát, másfél tonna tartósélelmiszert gyűjtöttek. A gyöngyösiek teljesítménye még annak figyelembevételével is kiváló, hogy a korábbi évek gyakorlatát követve a gyár területén is lehetőséget teremtettek az adakozásra.

Aki ad, szereti tudni, ki kapja az adományt

Cseh Balázs az Élelmiszerbank vezetője szerint általános tapasztalat, hogy megnő az adakozókedv, ha az adomány nem valamilyen központban, hanem az adott térségben kerül szétosztásra, olyan rászorulóknak, akiket akár maga az adakozó is ismer. Így van ez a jótékonyági szervezet karácsonyi adománygyűjtései során is. Az Élelmiszerbank kevés látványos megmozdulásainak egyike a 2005 óta megszervezett karácsonyi adománygyűjtés. Központilag intézik a résztvevő áruházakkal az adminisztrációt, a lebonyolítás részleteit, de a gyűjtést helyi önkéntesek végzik, mint ahogy ők döntenek az adományok sorsáról is. A nehéz gazdasági helyzet ellenére nem csökkent az adakozókedv. Tavaly minden eddigi csúcst meghaladva 3500 önkéntes 140 tonna adományt gyűjtött össze az akciónak helyet biztosító több mint 250 áruházban. Az országban 137 helyszínen mintegy 60-80 ezren adakoztak. Az Élelmiszerbank alaptevékenysége a gyártóknál és a

kereskedelmi láncoknál keletkező, forgalomba már nem hozható, de fogyasztható élelmiszerek gyűjtése, raktározása és szétosztása az arra érdemes jótékonyági szervezeteken keresztül. Az alapítás óta eltelt 8 évben több mint 30 ezer tonna tartós élelmiszert gyűjtöttek össze és osztottak szét, ezzel több mint félmillió ember gondjain enyhítettek. Az egyesület vezetője szerint a karácsonyi gyűjtésben közreműködő önkéntesek egyfajta kommunikációs híd szerepét is betöltik, tovább erősítve az Élelmiszerbank ismertségét és az iránta való bizalmat.

Elsőre is nagyszerűen sikerült

A B. Braun gyöngyösi gyárának dolgozói tavaly nagy fába vágták a fejszájukat. Bár évek óta támogatták az Élelmiszerbank karácsonyi akcióját, ezt mindig a gyárkapun belüli gyűjtéssel tették. Tavaly azonban – e jó szokásuk mellett – 15 bátor önkéntes kiállt a Tesco bejáratához adományt gyűjteni.

Dobos Erika szerint ez jó eredmény, hiszen nálunk kevés hagyománya van az önkénteskedésnek. Adományt kérni lelkileg sem könnyű feladat, hiszen egy ilyen tevékenység általában távol áll az emberektől. Ráadásul az akció felkelte a városi televízió munkatársainak érdeklődését is. Volt olyan dolgozó, aki az éjszakai műszakot követően nem pihenni ment, hanem adományokat gyűjtött. Az önkéntesek a legkülönbözőbb korosztályokból kerültek ki, így szinte mindenkit meg tudtak szólítani. Az első óra volt a legrosszabb, meséli Dobos Erika. „Csak jöttek az emberek, osztottuk a szórólapokat, de a gyűjtőkocsik üresen álltak mellettünk. Már-már erőt vett rajtunk a csüggedés, amikor elkezdtek gyűlni az adományok. Tapasztalatlanok voltunk: nem tudtuk, hogy ennyi idő kell, amíg az első szórólapot kapott vásárlók kijönnek az áruházból. Majd elkezdett gyűlni a sok-sok adomány. Hoztak lisztet, cukrot, olajat, száraz tésztát. Voltak olyan fiatalok, akik csak a szombat esti bulihoz ugrottak be némi alkoholért, de kifelé menet májkrémkonzerveket tettek a gyűjtőládákba. Idősek és fiatalok egyaránt adakoztak; tehetősek, és sokan olyanok is, akikről látszott, hogy nagyon meg kell gondolják, mire költik a pénzüket. A legfiatalabb „adakozó” egy hallgató hároméves kislány volt, akiből ugyan egy szót sem tudtak kihúzni a felnőttek, viszont saját kezűleg válogatta ki az adománynak szánt bébiételeket. Fontos, hogy sokan ismertek minket, illetve a gyűjtésben az első hívó szóra részt vállaló helyi kézilabdacsapat tagjait. A sportolók velünk együtt osztották a szórólapokat. Amikor elmondtuk, hogy az összegyűjtött élelmiszereket a helyi rászorulóknak adják, még jobban megnőtt az adakozási kedv”- meséli Dobos Erika.

Jó célért ismert emberekkel

Az Élelmiszerbank 2013-as karácsonyi adománygyűjtéséhez több ismert személy is csatlakozott. Az országos kampányban olyan hírességek vállaltak szerepet, mint Jakupcsek Gabriella, Péterfy Bori vagy Szekeres Nóra. A sztárok javítják a szervezet ismertségét, ez is közrejátszik abban, hogy egyre több adakozó tudja, mit jelent az Élelmiszerbank. Mivel a szervezet nem közvetlenül támogatja a rászorulókat, az a furcsa helyzet áll elő, hogy azok ismerik kevésbé őket, akikért dolgoznak. A helyi kampányokban viszont szinte soha nem szerepelnek ismert személyiségek, ezért Cseh Balázs nagyon jó ötletnek tartja a B. Braun gyöngyösi kezdeményezését. A gyakorlat azt mutatja, ha híres emberek is részt vesznek a gyűjtésben tovább fokozható az adakozó kedv. Dobos Erika szerint nem volt nehéz rávenni a csatlakozásra a kézilabdásokat. A játékosok fő feladata a szórólapok osztása volt, de ők szólították meg az áruházaiba betérőket is, és elmagyarázták nekik a gyűjtés célját. Jövőre biztosan újra összeáll a csapat, hiszen a kézisek és a gyár dolgozói is vállalják az önkéntes munkát, mert nagyon jó hangulatban dolgoztak együtt már az első alkalommal is. Dobos Erika szerint a gyűjtésnek voltak felejthetetlen pillanatai, de az igazán meghatókat az adományok átadásakor élték át a résztvevők. □

Csoda, ami csodák láncolatát indította el

„Húszéves a sajátos nevelési igényű gyermekeket támogató alapítványunk, az Alapítvány az Első Lépésekért, és most először kaptunk adományt” – meséli meghatottan Majzik Mária a Visontai utcai bölcsőde vezetője. A B. Braun nevét mindenki ismeri Gyöngyösön, de az alapítványnak semmilyen kapcsolata nem volt velük mindaddig, amíg fel nem hívta őket a cég egyik munkatársa. Örültek, hogy rájuk is gondoltak, amikor számba vették az Élelmiszerbank karácsonyi adományainak lehetséges kedvezményezettjeit. Következett a második meglepetés: a B. Braun a dolgozóit bevonva szavazásra bocsátotta, kinek gyűjtsenek a kollégák, és így jutott hozzájuk az összegyűjtött másfél tonna tartós élelmiszer egy része is. A harmadik meglepetés akkor érte őket, amikor kiderült, mennyi mindent kaptak. A csomagok összeállítását az Élelmiszerbank módszertani útmutatásai alapján az alapítvány önkéntesei végezték. A bölcsőde környékén sok rászoruló és hátrányos helyzetű család él. Egy jótékonysági akciónál, főleg az elsőnél, vigyázni kell, nehogy valakit megsértsenek, ezért Majzik Mária nem szelektált, mindenki kapott az ajándécsomagokból. „Megható volt látni a szülők örömét, amikor átvették a csomagokat. A tehetősebb családok, tovább adták másoknak, így az alapítvány munkatársai annak is örülhettek, hogy a családok egymáshoz is közelebb kerültek érzelmileg”- meséli Mária. Kicsi a világ – szokták mondani, és így történt ebben az esetben is. A gyűjtésben részt vettek a B. Braun által támogatott gyöngyösi kézilabdacsapat játékosai is. Az adományok sorsáról azonban a gyár dolgozói döntöttek, így az egyik apuka legnagyobb meglepetésére viszontlátta azokat az élelmiszereket, amik gyűjtésében ő maga segédkezett. A meglepett szülő gyorsan feltalálta magát, tovább ajándékozta a csomagot. Majzik Mária reméli, hogy a csoda tovább is hat majd, sőt a gyűjtést követően nagyobb érdeklődés volt tapasztalható az 1%-ok felajánlásában is. A megkésett beszédű és mozgású kisgyerekek integrált gondozása, fejlesztése révén sokuk már a normál óvodai csoportokban folytathatja a felcseperedést. A hátrányos helyzetű családoknak komoly segítséget jelentett a B. Braun dolgozóinak adománya. □

Rajzok, alkotások – mosolyok, érintések

Az autisták egyáltalán nem, vagy nem a megszokott módon kommunikálnak a világgal. Akik nem ismerik őket, nem tudják, milyen csoda, amikor egy autista a másik szemébe néz, amikor megfogja egy másik ember kezét, vagy egyszerűen elmosolyodik. Csodát lát az, aki részt vehet egy művészeti foglalkozáson. Meghökkenítő rajzokat készítenek, miközben kommunikálnak a foglalkozást vezető képzőművészekkel.

Rajzok, amelyek kapukat nyitnak meg

Semmi ne változzon, minden legyen egyértelmű, minden kapcsolat maradjon ugyanolyan, mindenki szavak nélkül is értse, mit gondolunk! – valami ilyesmit szeretnének az autisták. A világ persze mást ad, erre ők azt mondják, hogy akkor nem állok veled szóba, világ! Ez azonban nem egy döntés, ez az autizmussal jár, amely különböző súlyosságú, de gyógyíthatatlan állapot.

„Laci kicsit feszült ma” – ezekkel a szavakkal engedték be a gondozók Lacit a foglalkozásra. Laci, aki közel 30 éves nem tűnik feszültnek, leül, és azonnal rajzolni kezd. A ceruza száguld a papíron, miközben a mellette ülő fiú (férfi) mozdulatlanul ülve barátkozik helyzettel. A másik asztalnál Kristóf is túl van már az első vonalakon. Elkezdődött a közepsúlyos autisták művészeti terápiás foglalkozása a Miskolci Autista Alapítvány lakóotthonában. A felületes szemlélő akár rajzszakkörnek is nézheti. A program kitalálója, motorja Tarr Hajnalka képzőművész határozottan elutasítja ezt a hasonlatot. Itt nincsenek feladatok, nem létezik jó és rossz rajz, a technikai fejlődés nem cél, hanem esetleges eredmény. „Mi nem megtanítjuk a fiataljainkat rajzolni, mi arra vezetjük rá őket, hogy a saját világukat minél bátrabban bontsák ki vizuálisan” – foglalja össze Hajnalka a foglalkozás lényegét. A teremben ülők már régóta járnak a foglalkozásokra, mindenkinek megvan a megszokott helye, tudják, milyen eszközökkel szeretnek rajzolni. Az első alkalommal a foglalkozásvezető mindenféle eszközt készít ki az asztalokra, mindenki választhat, mivel szeretne dolgozni. Nagy kérdés:

ki fogja meg a ceruzát, ki akar bármit is rajzolni, festeni? Ha nincs érdeklődés, nem szabad erőltetni, de könnyen lehet, hogy a következő foglalkozáson már aktívan részt vesz az illető. Akik rajzolni kezdenek, azoknak abban segítenek, hogy mely eszközökkel, mekkora méretben tud a legkifejezőbbben dolgozni. Később az is kiderül – szavak nélkül –, hogy mely eszközökkel élvezik a legjobban az alkotást.

Pálcikaemberből alakok

Az autisták nehezen viselik a változásokat, a rend megbomlását, ezért nagyon kell figyelni a csoportok összeállításakor, ki mit nem bír elviselni (pl. erős hangokat vagy a szagokat), hová milyen távolságra üljenek egymástól. Egyszerre kell elérni, hogy saját közegben, biztonságban érezzék magukat és mégis átéljék az együttlét élményét. A foglalkozáson töltött idő gyorsan repül. Eltelt több mint egy óra, amikor először felállnak, vizet isznak, mosdóba mennek, majd változatlan intenzitással tovább rajzolnak. Kristófnak senki nem ad tanácsokat, mégis mindig más, döbbenetes hatású színeket használ. A rajzok az ő lenyomatai, ez a nyomhagyás idővel gazdagszik. Pálcikaemberekből alakok lesznek, és színek garmadája jelenik meg a papíron. A recept egyszerű: nem beavatkozni, pozitív visszajelzésekkel támogatni azt, amit az alkotó csinál. „A foglalkozások hatására jobban meg tudnak nyílni a világ felé. A folyamatos érzelmi visszajelzésekből kialakul egy kapcsolat, aminek láthatóan örülnek. Mert erre nekik is szükségük van, igaz más formában, más módszerekkel, mint egy átlagos embernek” – mondja Hajnalka.

Mosoly az otthonban

A művészeti foglalkozásokon a lakóotthoni körülmények között szokatlanul erős érzelmi visszajelzéseket élnek meg az autisták. Máté hosszas „meditálás” után egyszer csak határozott mozdulattal fejére rakta Hajnalka kezéit. Szavak nélkül is egyértelmű: relaxációs masszázusra vágyik, és azonnal meg is kapja. Elkészült a mű, Laci mosolyog. Fogja Eszter mindkét kezét. Mélyen a szemébe néz, szavakat mond, amiket senki sem ért. Nyoma sincs annak a feszültségnek, amit másfél órája a gondozók tapasztaltak nála. Máté is elkészült két nonfiguratív A3-as rajzzal, amelyeken szívecskek is vannak. Hajnalka szerint nem egyebek, mint formák, ám a laikusban akkor is felmerül a gyanú, hátha mégsem csak formák. Nem lehet véletlen, hogy ha két hölgy társaságában készítette az alkotást, akkor a rajzra is pontosan két szív került.

Egy aukció képei

Képek a falakon. Kortárs művészek képei, ez már messziről látszik. Különböző stílusok, egyenetlen színvonalú alkotások. Az aukció vásárlói, szakemberek és gyűjtők, más és más kép előtt időznek. Az alkotók egy része autista. A Mosoly Otthon Alapítvány öt éve megrendezésre kerülő Fogadj Bel! jótékonyági aukcióján 2013-ban is minden kép elkelt. A válogatás szubjektív, Czunyi Zsuzsa, az Alapítvány vezetője és Tarr Hajnalka fájó szívvel, de kedvenceiktől válik meg ezeken az aukciókon, bár tudják, az alkotások jó helyre kerülnek. Magánszemélyek és cégek is licitálnak az autista alkotók képeire, amelyek új gazdáiknál élük tovább életüket: a B. Braun például az évek során 27 képet vásárolt a jótékonyági

aukción, és épületeiben egy kisebb kiállítás keretében állította ki ezeket a munkatársak számára. De az aukció csak a képhegy csúcsa, az archívumban mintegy 4200 alkotás várja a sorsát, ráadásul az autisták közül sokan a papír mindkét oldalát használják. Tarr Hajnalka szerint sok olyan autista művész van, aki igazi remekműveket alkot, a gyűjtők tehát nem csak jót cselekednek, de értéket is kapnak a pénzükért. Az aukciók mellett új ötletekre is szükség van ahhoz, hogy ne csak fenntartsák a 70 autizmussal élő fiatalnak boldog órákat hozó projektet, de bővíteni is tudják. A legújabb ötlet egy selyemsál kollekció, melyet autista művészek munkái díszítenek. Minden ötletre, támogatásra szükség van, hiszen ideén az alapítvány finanszírozásával további négy autista otthon lakóinak arcára varázsol mosolyt a művészeti terápia. ■

Egy megható pillanat

Éva autista. Autista és süket, nem beszél. Az autizmussal élő emberek között is vannak szociálisabbak vagy kevésbé azok. Nos, Éva az utóbbiakhoz tartozik. Morcos, ha valaki közelít hozzá, egyértelmű mozdulattal és egy rá jellemző hümmögéssel jelzi: kérlek, ne lépj közelebb. Ezenfelül kényszeresen pakol: az ember kettőt fordul és már sehol nincs az a pohár kávé, amit az asztal sarkára tett. Az első foglalkozástól kezdve megvolt a helye, kikészítve várta a papír, a ceruzák. Eljött a küszöb, majd visszafordult, és visszament a folyosóra. Hetekig játszotta ezt a küszöböt. Majd egy nap bejött és leült az asztalához, elkezdett rajzolni. Mivel ennyire sokáig tartott számára, hogy megküzdjön egy új helyzettel, új emberrel – azaz velem –, és átlépje a küszöböt, szimbolikusan és fizikailag egyaránt, így igyekeztem palástolni az örömet, és

nem mentem oda hozzá. Az autistákkal való munkám ráébresztett arra, hogy szeretni és gondoskodni valóban azon a nyelven a legjobb, amin a másik beszél. Éva nyelve pedig a távolságtartás és a rend, akkor érzi magát megértve és szeretve, ha valaki ezt maximálisan tiszteletben tartja, érti. Szokásom, hogy időről időre körbejárom a termet, megnézem, ki hogyan halad. Éva minden alkalommal, amikor elindultam, a szokásos mozdulattal jelezte, ne közelítsek. Mi több, üljek vissza. Rendben – gondoltam – legyen úgy, ahogy akarod, de a többieket meg kell nézmem. Szépen lassan felálltam, és szép nagy ívben kikerülve őt, közben jelentőségteljesen ránézve végigjártam a termet. A következő alkalommal ő maradt utolsóként a teremben. A foglalkozás után papírok, eszközök hevernek szerte-szét. Elkezdtem pakolni – ő is elkezdett

pakolni. Rám nézett, helyeslően bólintottam. Így immár az én beleegyezésemmel, támogatással folytatta legkedveltebb tevékenységét. Megigazította az A4-es papírokat, hogy a lehető legtökéletesebb tömböt formázva legyenek az asztalon. A szemébe néztem, és én még jobban megigazítottam őket. Nagyon örült, hogy közös nyelvet beszélünk. Próbáltam nála is kínosabban pedáns lenni. Végül mindent élére vasaltunk. Amikor végeztünk, mutattam Évának, hogy vége, menjünk ki az ajtón. Azonban ahelyett, hogy kiment volna, csak téblábolt. Egyszer csak ott állt előttem három centire. Ő, aki korábban 5 méterre sem engedte megközelíteni magát. Mosolyogva puszira tartotta az arcát! Megpuszítottam, és ő már lépett is hátra, indult ki a szobából. Életem fontos és megható pillanata volt!

~Tarr Hajnalka

Csapat – Egység – Közösség

Péntek este van, kint zuhog az eső, a Kaposztásmegyeri Sport Klubban viszont zajlik az élet. A Homoktövis Általános Iskola tornacsarnokában kiskamaszok edzenek. Péntek este, heti öt testnevelés óra után, fegyelmetten és lelkesen követik az edzői utasításokat. Labdavezetés, lövés, visszafutás. Újra és újra. A kispadon apukák és néhány anyuka várja családias hangulatban az edzés végét – látható, hogy nem hiába „Csapat-Egység – Közösség” a klub jelmondata.

A kezdetek

Nem túl gyakran történik meg, hogy egy drogrehabilitációval foglalkozó alapítvány sportklubot alapít. Az alapítvány kitalálója teljesen logikusan indokolja meg az általuk bejárt utat. Sárai Zoltán a Testnevelési Egyetem elvégzése után nem tornaórákat kezdett tartani, hanem egy ismerőse segítségével a kábítószerfüggők sporton keresztüli rehabilitációjával kezdett el foglalkozni. Szerencsére ötlete befogadóra talált, így 3 éven keresztül, az OPNI (Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet) Addiktológiai osztályán dolgozott. Az már nagyon gyorsan világossá vált számára, hogy az intézet lehetőségeit messze meghaladja a módszer lehetősége, ezért létrehozta a Magyar Drogrehabilitációs Sportalapítványt. Az alapítvány módszere a sport és a pszichológia terápiás ötvözése. Sárai Zoltán szerint a megelőzés ezen a területen is sokkal hatékonyabb, mint a kezelés vagy a rehabilitáció, ezért logikus lépés volt, hogy a sportot mint preventív foglalkozást fejlessze az alapítvány. Így jött létre a Kaposztás-

megyeri Sport Klub. A sport és a csapathoz tartozás alternatívát kínál a kallódással és a rossz társaságba kerüléssel szemben, és így megfogja, visszatartja azokat a fiatalokat, akik egyébként könnyen a drog rabjaivá válhatnak. „Azért dolgozunk, hogy ne legyen szükségünk a rehabilitációs alapítvány munkájára”- mondja a klub célkitűzéséről Sárai Zoltán. A jó célok eléréséhez azonban több akadályt is le kellett győzni. Mit ér egy bármilyen hasznos és jó vízió, ha nincsenek benne hívó támogatók? „Szerencsénk volt – mondhatnám –, de megtanultam, hogy nincs szerencse – emlékszik vissza a kezdetekre Zoltán. Egy közeli barátom, aki figyelemmel kísérte tevékenységünket, nemcsak fantáziát látott a sportklub programjában, de lehetőséget teremtett arra, hogy találkozzak a B. Braun egyik vezetőjével is. A találkozásunk, megbeszélésünk során fontos volt, hogy Horn Péter nem úgy ült le velem, mint egy nagy cég vezérigazgatója, éreztem, hogy emberileg is nyitott, érdeklő a tevékenységünk, hisz abban, amit meg szeretnénk valósítani. Ez akkor egy nagyon fontos és erőt adó pillanat volt a találkozásunkban.” A cég

támogatása nemcsak a projekt elindítását tette lehetővé, a B.Braun azóta is segíti klub működését. A megvalósításhoz a lakótelep közepén találtak egy megfelelő területet, amelynek használati jogát hosszas egyeztetés és nehézségek után végül sikerült megszerezniük az önkormányzattól. Itt alakították ki azt a pályát, amely elsősorban a foci tekintetében a helyi sportközösség találkozó helye.

Sportolási lehetőséget mindenkinek!

A lakótelepek nem arról híresek, hogy jómódú, tehetős családok lakják. „A mi elsődleges feladatunk az, hogy a támogatók által biztosított forrásokból azoknak a gyerekeknek biztosítsunk sportolási lehetőséget, akik anyagi okokból kizorulnának a sportpályákról. A sportklubok működése egyre jobban abba az irányba toódik, hogy csak az a gyerek tud sportolni, akinek a család ezt finanszírozni tudja, így nemcsak tehetségek veszhetnek el, de ez a gyerekek is nagyon rossz élmény. A KSK gyerekeinek túlnyomó többsége olyan családból érkezett, akik nem tudják támogatni a sportot, ezekben a gyerekekben erős bizonyítási vágy él, hatalmas akarat, energia van bennük”- mondja Sárjai Zoltán. A péntek esti edzés még javában tart, a gyerekek fáradhatatlanul ismétlik a gyakorlatokat. Pedig ennek a korosztálynak már mindennap van tornaórája. Más dolog a testnevelésóra, és más az egészséges életmódra nevelés, vagy éppen az élsport. Az óraszám növelése nem egyenlő az egészséges életmódra neveléssel, főleg akkor nem, ha nincs megfelelő infrastruktúra, azaz ha ugyanazt csinálják, csak most 5 órában – tornaterem nélkül – mint korábban két órában. Ha nincsenek meg a minőségi munka tárgyi és személyi feltételei, akkor nem várható komoly előrelépés – vallja Sárjai Zoltán. A szakember szerint az iskolai óraszámnövelés mellett fontos lenne a közösségi sport, a tömegsport feltételeinek kialakítása. „A KSK grundként indult, és a mai napig így is működünk: amikor nincs edzés, mindenki focizhat egy jót a pályán. Ma a felnőttek és a gyerekek sportja sajnálatosan elkülönül egymástól, ezek a grundpályák ezért is jók, mert itt a szülők együtt sportolhatnak a gyerekekkel.”

Minőségi munka és tehetséggondozás

A KSK-nak ma labdarúgó- és futsal-szakosztálya is van, a legkisebbek az U9-7-es korosztály focistái, a legnagyobbak az U17-ben szerepelnek. Jelenleg 124 gyerek jár hozzájuk edzésre, de a számuk folyamatosan nő. Kevesen mentek el, de volt olyan játékosuk is, akit ők küldtek el. Nem rossz magaviseletért vagy más vétség miatt, hanem azért mert úgy érezték, a tehetséges fiatalnak már nem tudják megadni azt, ami a további fejlődéséhez szükséges. „Persze fájdalmas döntés volt, hiszen az egyik legjobb játékosunktól váltunk meg, de az ő érdekében ez volt helyes. Tehetséges volt, akinek a továbblépéséhez az kellett, hogy klubot váltson”- meséli a szakadó. A legnagyobbak között előfordultak olyan fiatalok is, akik könnyen kísértésbe eshettek volna a kábítószerrel kapcsolatban. Sikerült időben új célt, megfelelő közösségi érzést adni ezeknek a gyerekeknek. „Ha a gyerek egy közösség tagja, akkor tudja, milyen értékhez, kihez tartozik. A közös-

A közösség ereje

Átizzadt trikó, egy szelet csoki a kézben – Koppány minden megilletődöttség nélkül adja első „interjúját”. Nagybátyja vetette fel tavaly nyáron, hogy miért nem focizik egyesületben, ezért kezdett el ősszel edzésre járni. Kézenfekvő volt, hogy a közeli KSK-ba jöjjön focizni. Jól érzi magát, csatár, de néha balszélsőt is játszik. Magától értetődő természetességgel válaszolja meg a nem túl frappáns „mi leszel, ha nagy leszel” kérdést: „Focista, de majd meglátjuk, mit hoz a jövő” – teszi hozzá megfontoltan. Koppány helyzete azonban egy kicsit más, mint a többieké. A kislány 2012 őszén egyes típusú diabéteszt diagnosztizáltak. Szigorú napirend, odafigyelés, és a tankönyv szerint akár szélsőségesen ingadozó vércukorszint jár a gyerekkori cukorbetegséggel. Amikor tavaly ősszel először jött edzésre egyáltalán nem aggódott. Tudja, ha érzi, hogy leesik a vércukra, leballag a pályáról, bekap egy szőlőcukrot, és már mehet is vissza. Édesapja szerint a mozgás kifejezett előírás, az edzések semmilyen problémát nem okoztak. Koppány szereti a focit, imád edzésre járni. Sárjai Zoltán volt a koreosztály edzője, amikor Koppány először jött edzésre. „Nem féltünk befogadni, hiszen a mozgás mindenkire jó hatással van. Nemcsak Koppány, mi is tisztában voltunk a teendővel, arra az esetre, ha esetleg leesik a vércukra. A cukorbetegség ismeretlen volt a többiek számára, elsősorban rácsodálkoztak, de ezen nagyon gyorsan túllépet mindenki. A helyzet elfogadása, a közösség reakciója segítette Koppányt is a betegség elfogadásában. Alig fél év alatt egy zárkózott kislány kinyílt. □

ség épít, formál, az itt megtanultak jó irányba viszik az életüket. Ha kétes helyzetbe kerülnek, akkor is jól tudnak dönteni. Ezért fontos a klub jelmondata: Csapat-Egység-Közösség, és ez különbözteti meg a KSK-t a nagy kluboktól. Ha valaki egy csapat tagja, akkor egységben kell gondolkodjon. Ha az egység jelen van az életükben, akkor egy közösséghez tartoznak. Nem vagyunk nagy klub, és nem is akarunk az lenni, nálunk más értékrendek, értékítéletek és szabályok vannak (első a gyermeklélek), amelyek mind írott és íratlan formában jelen vannak a gyerekek és a klub életében”- összegzi a klub elveit Sárjai Zoltán. A kicsik edzése lassan a végéhez közeledik. Átizzadtak a pólók, lassan, de azért elfáradnak a fiúk. Már elhangzik egy-egy edzői intelem is: „Ne hisztizz, csináld tovább!” És vége, a gyerekek lejönnek a pályáról, egyformán fáradtan, várják őket a szülők és a jól megérdemelt pihenés. □

Fotó: Semmelweis Egyetem – Szigetváry Zsolt

Egyéjszakás kalandnak indult

A Semmelweis Egyetem Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinikáján évente 15 ezer fekvőbeteg, valamint 150 ezer ambuláns beteget látnak el. Évek óta részt vesznek a Kutatók Éjszakáján, a tavalyi azonban minden eddiginél emlékezetesebb marad a klinika dolgozói számára. A klinika vezetője, Dr. Merkely Béla professzor az egyetem kérésének első szóra engedve szűrést hirdetett. Az akciót egy rádióban és egy kereskedelmi televízióban hirdették meg. Alig 24 óra alatt több mint 7 ezren jelentkeztek. Az akció, ami egyéjszakás „kalandnak” indult, ma is tart. A klinika egyetlen jelentkezőt sem hagy cserben: hétfvégen szűrik őket. Talán a következő Kutatók Éjszakájáig végeznek... A klinikán.

Kezdetben jó ötletnek tűnt

A Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinika mint egyetemi klinika évek óta megnyitja a kapuit az érdeklődők előtt a Kutatók Éjszakáján. A program iránt mindig óriási volt az érdeklődés. Kísérleteket mutattak be, elmagyarázták a különböző képalkotó diagnosztikai eszközök, a CT, az MR működését. Tavaly azonban az egyetem új ötlettel állt elő: ne csak elméleti ismereteket adjanak át, de szűrjék is az érdeklődőket. A kardiológiai szűrést meghirdették egy rádió és egy televíziós műsorban, majd várták a jelentkezőket. A hatás minden várakozást felülmúlt: egy nap leforgása alatt több mint 7 ezren jelentkeztek a klinika honlapján. Ez volt az a pillanat, amikor Merkely professzorban és csapatában tudato-

sult, hogy bizony baj van. Ami kezdetben jó ötletnek tűnt, az most vészhelyzet lett. „Ebből a helyzetből ugyanis nehéz jól kijönni, lehetetlen ennyi embert leszűrni 24 óra alatt. A regisztrációt gyorsan lezártuk, majd kiszámoltuk, hogy minden erőforrás mozgósításával 400 szűrést tudunk elvégezni – meséli Merkely professzor. A Kutatók Éjszakáján végül 20 orvos, 20 szakorvos, 20 asszisztens elvégezte a 400 fő szűrését, maradt 6600 jelentkező. „Végül azt a megoldást választottuk, hogy a többi beteget minden második szombaton hívjuk be szűrésre, ha minden igaz még a következő Kutatók Éjszakája előtt végzünk” - meséli a professzor. A szakorvosok azóta a hétvégi szabadidejük terhére folytatják a szűréseket. Az intézmény nem vehet igénybe OEP-finanszírozást ahhoz, hogy

elvégezze a jelentkezők magas szintű kardiológiai kivizsgálását. A költségeket egyéb bevételeikből, részben az alapítványból fedezik. Az első kivizsgáltak közül sok olyan beteget szűrtek ki, akik további ellátást igényeltek. Voltak közöttük ritmuszavarban, szívelégtelenségben, de súlyos koszorúér-betegségben szenvedők is. Az ország egész területéről érkeztek, érkeznek betegek. „Bevallom, nem számítottunk ekkora érdeklődésre, de nagyon jó volt látni, mennyire a szívükön viselik ma már az emberek az egészségüket. Szeretnének egészségesen élni, tisztában akarnak lenni a rizikófaktorokkal. Ha egy hiteles intézet, egy kiváló csapat vállalja ezt a szűrést, akkor erre óriási igény van”- vonta le a tanulságot a klinika vezetője.

Specialitás: az élsportolók szűrése, gyógyítása

A klinika évek óta kiemelten foglalkozik a magyar élsportolókkal. A sportolói szűrőprogram keretében eddig mintegy 4 ezer sportolót vizsgáltak ki, különös tekintettel a hirtelen szívhalál rizikójának felderítésére. Ha valahol az országban szívproblémát fedeznek fel egy sportolónál, de a pontos diagnózishoz magas szintű képalkotó diagnosztikai eszközökre és szaktudásra van szükség, akkor ide küldik őket. A szisztematikus szűrővizsgálatban az anamnézis felvételétől kezdve benne van az EKG, a 24 órás EKG, valamint a terheléses EKG vizsgálat mellett szükség esetén a szívultrahang, a szív-MR vagy -CT-vizsgálat is. A sportoló nemcsak kívülről más, mint egy egészséges, de nem sportoló ember. A sportolás hatására külsőleg nem látható különbségek is kialakulnak. A tartósan magas szintű fizikai terhelésre adaptív válasszal reagál a szervezet, a szív. A trenírozott szívnek más az EKG-görbéje, mást mutat az ultrahang. Mások az elfogadható paraméterek, ezért egy sportoló kardiológiai kivizsgálása külön szakma. Több kell hozzá, mint csak a kardiológiai szakmában szerzett tudás. A klinikán az elmúlt 6 évben több ezer sportroló fordult meg, ennek köszönhetően hatalmas szakmai tapasztalat gyűlt össze, ami jól hasznosítható a gyógyításban és a tudományos kutatás területén is, hiszen egyetemi klinikaként az oktatás, a kutatás is a feladatuk. „Az elmúlt években több jelentős nemzetközi közlemény jelent meg az itteni kollégák

tollából, így a nemzetközi tudományos világ is tudja, milyen munka folyik a Semmelweis Egyetem Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinikáján. A kardiológiához több intézmény is kiválóan ért, de a sportolókkal kapcsolatban nekünk van meg a szükséges »know how«-nk, ennek birtokában vállalni tudjuk csúcs atléták, olimpikonok, válogatott sportolók kezelését is” – mondta Merkely Béla professzor. A sportolók és a XII. kerületiek szűrése, a Kutatók Éjszakáján jelentkezőkhöz hasonlóan nem finanszírozott. Az intézetvezető professzor szerint ezeket a szűréseket hosszú távon el kell majd helyezni egy stabil finanszírozási rendszerben. Az élet, a szűrések addig sem állnak meg, hisznek benne, nap mint nap látják a hasznát, tehát tovább folytatják.

Ha a választási lehetőség sport vagy élet

A sportolók szívbetegsége nem abból ered, hogy a sport tönkreteszi a szívet, hanem abból, hogy a fokozott igénybevétel a beteg szívnél korábban előhozza a kóros eltéréseket, előbb okoz életet veszélyeztető helyzetet, mint a nem sportolóknál, azaz infarktust, szívelégtelenséget, vagy hirtelen szívhalált. „Ha ezeket a kóros elváltozásokat ki tudjuk szűrni, akkor az esetek döntő többségében meg tudjuk mondani, hogy a beteg sportolhat-e vagy sem. A magyar szabályozás nagyon kategorikus: ha kimutatható bármilyen kockázatnövekedés, akkor a sportorvosnak el kell tiltania az illetőt a sporttól. Nincs mérlegelési lehetősége, ami azért is furcsa, mert például a dohányzás nem kizáró ok, holott orvosi evidencia, hogy a dohányzás 50%-kal növeli a szívhalál kockázatát. Ezzel szemben, ha a hirtelen szívhalálra más kockázati tényezőt fedezünk fel, ami mondjuk a 35 év alatti egészséges populációnál meglévő 1/100 ezer fős előfordulást 1,3-ra emeli, akkor azért eltiltás jár” – meséli a magyar szabályozás furcsaságát Merkely professzor. A sportolók nem dönthetnek arról, hogy a karrierjük érdekében vállalnak-e magasabb rizikót, pedig a vízilabdánál mondjuk a síelés sokszorta veszélyesebb és károsabb az egészségre. A professzor szerint jobb lenne elmozdulni az amerikai minta irányba, ahol a jog ismeri a tájékozott beleegyezés fogalmát. □

Kiszűrni, meggyógyítani, visszaengedni

Dr. Merkely Béla professzornak a sporttal kapcsolatban személyes indíttatása is van. Három éves kora óta nem volt nap, hogy ne sportolt volna. Úszott, tornázott, vízilabdázott, sőt a mai napig játszik a SOTE csapatában „öregfiúként” a fiatalok között. A sport szeretete a családból jött, öccse és édesapja is testnevelő tanár. „Orvosként azt tartom a legnagyobb sikernek, ha egy időben kiszűrte elváltozást meg tudunk gyógyítani és a sportolót nyugodt szívvel visszaengedhetjük az élsportba. Szerencsére évente tucatnyi esetünk van, amikor ez sikerül. Tipikus eset, amikor valaki a pitvar és a kamrák közötti normál vezetőrendszeren kívül még egy plusz rendszerrel születik. Ez megnövelheti a hirtelen szívhalál rizikóját. Főként terhelés alatt szaporaritmus-tünet jelentkezik, akkor van nagy pechje a sportolónak, ha nem jelentkeznek ezek a gyakori ritmuszavarok, mert sajnos az is előfordulhat, hogy az első és egyetlen tünet a hirtelen szívhalál. Alapos szűrővizsgálattal fel tudjuk fedezni ezt a rendellenességet is. Egy speciális szívkatéteres térképező rendszerrel felszerelt laborba felkutatjuk ezt a felesleges rendszert és rádiófrekvenciás energiával elvágjuk. Ez remek példa arra, hogy egy jól működő szűrővel egy profi csapat képes ezeket a sportolókat kockázatmentesen visszaengedni az élsportba”- mondja Merkely professzor. □

Egyetem és innováció – a tegnap úttörői a ma útéépítői

Úttörő feladatra vállalkozott 1996-ban a Műegyetem Baráti Köre által létrehozott Pro Progressio Alapítvány, amikor az egyetemi innováció támogatását tűzte ki egyik legfontosabb céljaként. Az elmúlt 18 évben sokat változott a világ. Vajon milyen szerepe van ma, a start up-ok és spin off-ok korában egy klasszikus egyetemi alapítványnak?

Múlt és jövő

A Pro Progressio Alapítvány irodája a műegyetem „V1” épületének egy felújított, modern szárnyában kapott helyet. A szomszédok, az Egyesült Innovációs és Tudásközpont, a Műegyetem Technológia és Tudástranszfer Irodája, valamint a Hallgatói Innovációs Központ, azt a változást jelzik, ami az elmúlt években végbement a BME-n. Az egyetem mellett, de attól függetlenül működő alapítvány éves szinten 350-400 millió forint céltámogatást fogad. Fontos feladatuk a campus történelmi emlékeinek őrzése és ápolása is: többéves kutatómunka eredményeként elkészült „A történelmi campus” című több mint 300 oldalas rendkívül színvonalas kiadvány. Megújult Budapest második legnagyobb épületének, az egyetem „K” épületének főhomlokzata, visszakerültek a főbejáratánál a II. Világháborúban megsérült, a műszaki tudományokat allegorikusan ábrázoló szobrok is. De a múlt emlékeinek őrzése mellett nem hanyagolják el a jövőt sem. Meghatározó, milyen tudású fiatalok jelentkeznek a Műegyetemre, ezért reáltárgyakat tanító középiskolai tanárokat, valamint a műszaki, természettudományi tárgyakat népszerűsítő programokat támogatnak. A cél, hogy minél többen tegyenek emelt szintű érettségét matematikából, fizikából, de azt is jutalmazták, ha egy-egy tanár diákjai sikereket érnek el hazai,

illetve nemzetközi versenyeken. Támogatják az egyetemi műszervásárlásokat, infrastrukturális beruházásokat, valamint ösztöndíjakkal segítik az egyetemi oktatókat, kutatókat és hallgatókat. Pakucs János, az alapítvány kuratóriumának elnöke, a Magyar Innovációs Szövetség alapítója, kiemelten fontosnak tarja az egyetemi innovációt. „Az innováció azt jelenti, hogy összekapcsoljuk a hallgatókat és az oktatókat a gazdasággal. Ha egy kutatás eredményének gyakorlati haszna van, akkor az innováció. Legyen szó bármilyen nagyszerű tudományos eredményről, ha a fiókban végzi, akkor nem hoz hasznot” – vallja Pakucs János.

Hidat építenek

Néhány éve az egyetemen előtérbe került a tudományos képzés az oktatás minőségének javítása érdekében. Ez bizonyos befelé fordulást is eredményezett. Pakucs János szerint hiába kapnak magas szintű képzést a fiatalok, ha nem megfelelő a valósággal való kapcsolatuk, akkor nem hasznosul a megszerzett tudásuk. A Pro Progressio Alapítvány képes összekapcsolni az egyetemet és a gazdaságot, hiszen mintegy 120 olyan közepes és nagyvállalattal, köztük a B. Braun-nal áll kapcsolatban, amelyek jelentős összegeket tudnak az egyetem oktatási, kutatási színvonalának emelésére fordítani, egyben érdekeltek az ott létrejövő eredmények hasznosítá-

sában is. Közvetlenül úgy, hogy a legtehetségesebb végzősöket alkalmazzák. Az alapítvány támogatásával folytatott kutatások eredményei nyilvánosak, ezeket szabadon felhasználhatják. Az egyetemen nagyon progresszív vonalat képviselő Villamosmérnöki és Informatikai Kar létrehozta a Villamoskari Hallgatói Innovációs Központot, amely szorosan együttműködik a Techtransfer irodával is. Mi vagyunk a híd a hallgatók és a külvilág között: háttérstruktúra, amely ha kell, jogi személyiséget biztosít a pályázatokhoz, ha kell, a Pro Progressio Alapítvánnyal közösen pályázatokat ír ki. A hídon oda-vissza van forgalom. Támogatjuk a hallgatók innovációs ötleteit, de olyan külső K+F-projektek is felkarolunk, amiben a hallgatók is dolgozhatnak”- mondja Dékány Donát, a 2009-ben létrehozott szervezet igazgatója. Az alapítvánnyal a hallgatói innovációs pályázatok kiírásában működnek együtt.

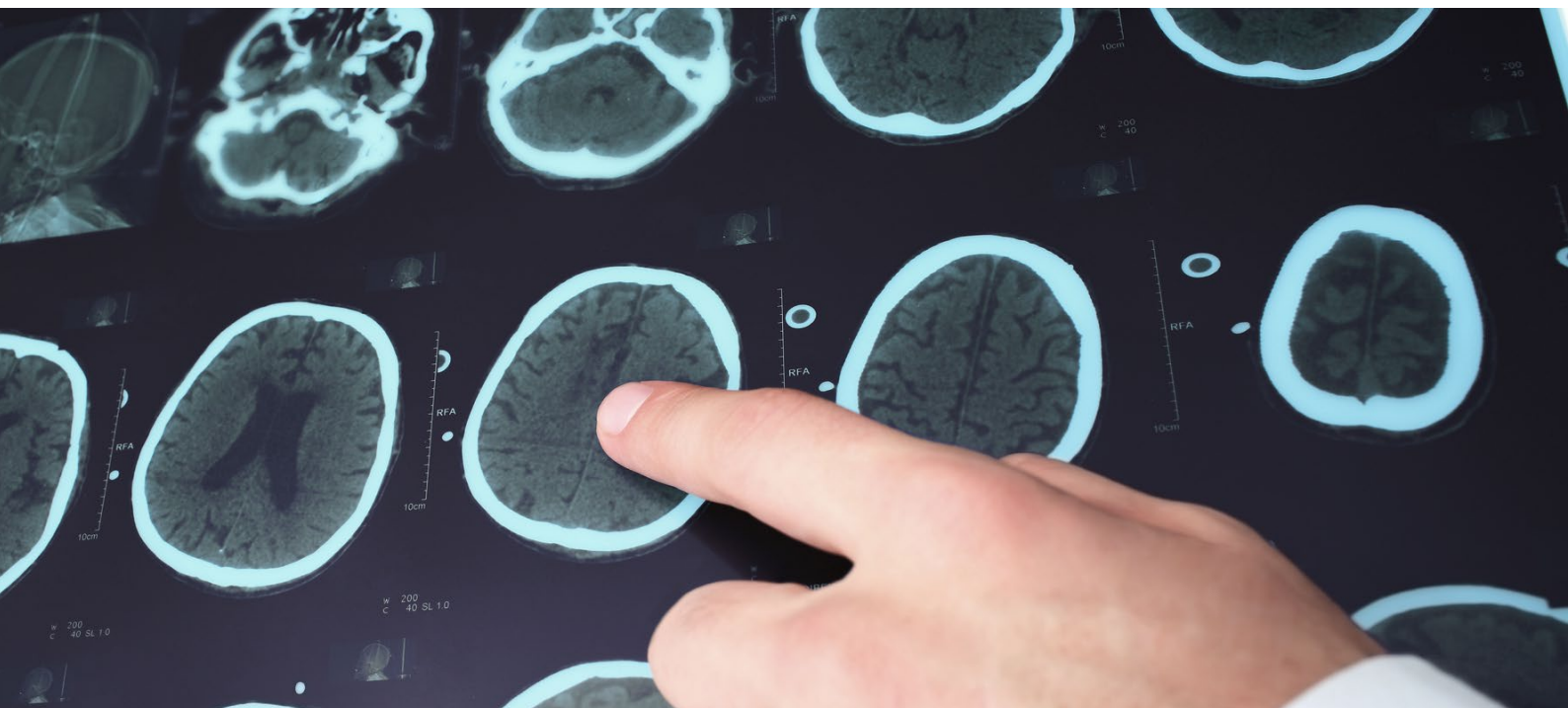
„Az innovációs tevékenység ma már több szereplős az egyetemen, ahogyan egy zenekarnál, úgy itt is fontos, hogy a résztvevők összehangoltan dolgozzanak” – mondja Bacsa László, a Villamosmérnöki és Informatikai Kar keretében működő Műegyetemi Technológia és Tudástransfer iroda, valamint a nemzetközi Demola-hálózat magyar tagjának az igazgatója. A Demola Budapest egy viszonylag új kezdeményezés, amely lehetőséget biztosít a hallgatóknak, hogy tanulmányaikhoz kapcsolódóan az ipar felől érkező valódi feladatokat oldhassanak meg multidiszciplináris csapatokban, „mini-vállalkozások” keretében. Az alapítvánnyal közösen elsősorban a hallgatókat célozzák meg, de tervezik, hogy pályázatokat írnak ki a fiatal kutatóknak és PhD-s hallgatóknak is. Az innovációs projekt versenyek lényege az, hogy egy-egy ötlet üzletileg mennyire megvalósítható. Fontos, hogy a résztvevők tisztában legyenek azzal, hogy hol tartanak, hova szeretnének eljutni, és ehhez mire van szükségük. Ezek a versenyeken feltűnnek azok a fiatalok, akikre akár más projektekben, más csapatok tagjaként is építeni lehet. Az alapítvánnyal szeretnének hosszabb távon mélyebb és szélesebb együttműködést kialakítani, izgalmas tartalmas programokat, képzéseket szervezni az egyetemi polgárok számára. Pakucs János büszke arra, hogy több sikeres vállalkozás indult az alapítvány támogatásával, például a Hand-in-Scan, és a 2013-ban a Pro Progressio Innovációs díjat elnyerő Tresorit is. A Tresorit 2014 márciusában megkapta a Magyar Innovációs Start up díjat is. Az alapítvány feladata, hogy a kezdő vállalkozásokat eljuttassa abba az állapotba, hogy a befektetők számára felmérhető kockázatúak legyenek. Fontosnak tartja az egyetemre épülő inkubátorházak létrehozását, ezek segítségével kiépülhetnének az innovációs parkok, végül a sikeres vállalkozások az egyetemmel közösen ipari parkokat alkothathatnának. Pakucs János szerint a világ ebbe az irányba megy, de ezt még nem érte el a hazai ökoszisztéma. Az innováció fontosságát jól érzékelteteti, hogy a világ országainak egynegyede fejleszt intenzíven, a többi beszállít, kiszolgálja őket. Ma Magyarország az uniós innovációs index szerint a 27 tagállam közül a 22. helyen van. Ha nem fejlesztünk aktívan, mi is kiszolgáltatók leszünk. Pedig minden lehetőségünk adott, hogy a dinamikusan fejlődő negyedhez tartozunk. □

Ösztöndíjasból vállalkozó

A BME Innovációs Laboratóriumának csarnokában dolgozik a Hand-in-Scan csapat. Nem véletlenül, hiszen a vállalkozás három éve az egyetemről indult. „Ha négy évvel ezelőtt kérdezi valaki, hogy akarok-e vállalkozó lenni, határozottan tiltakoztam volna. Mérnök vagyok, a szellemi alkotás örömeért élő fiatal kutató, akinek eszé ágában sincs kilépni ebből a közegeből”- mondja Haidegger Tamás a spin-off vállalkozás alapítója. A BME egyik legsikeresebb, az első körben 80 millió forintos kockázati tőkét bevonó cége a Villamosmérnöki és Informatikai Karról indult. Az alapító 2008-ban diplomamunkájáért elnyerte a Pro Progressio Alapítvány egyik ösztöndíját, amely anyagi biztonságot jelentett számára, így szabadabban foglalkozhatott komoly innovációs potenciállal kecsegtető témákkal. Az elmúlt években több nemzetközi innovációs versenyen is díjazott Hand-in-Scan ötlete egyszerű: a nem megfelelő kézfertőtlenítés – különösen a kórházakban – veszélyes fertőzéseket okozhat. Ennek megelőzésére komplex, a kórházi infrastruktúrába integrálható szolgáltatást kínálnak. „Ha láthatóvá tesszük a kézfertőtlenítés hatékonyságát, akkor rá tudjuk szoktatni az embereket a tökéletes fertőtlenítésre. A szolgáltatásunk oktatást tartalmaz, majd ahhoz kapcsolódó számítógépes kiértékelést, amelyhez objektív metrika társul. A szoftver alapja Szilágyi László doktori munkájára épült: igazi spin-off történet a miénk, tudományos eredményre építve, egyetemi hallgatókkal, kutatókkal dolgozó, egyetemi háttérű, de már kockázati tőke által támogatott cég vagyunk” – mondja Haidegger Tamás. A vállalkozás ötletét elsőként Vajta László dékán vetette fel. Érzelmileg a döntő pillanat az volt, amikor jó barátja, Jósvai Eszter egy híres magyar vállalkozást elhagyva csatlakozott a még biztos anyagi források nélküli projekthez azért, mert hitt benne. Ekkor döntött végérvényesen a vállalkozás mellett. □

A Pro Progressio Alapítvány képes összekapcsolni az egyetemet és a gazdaságot – vallja Pakucs János

Klinika a szakma csúcsán

A pécsi Rét utca földszintes házai között álló régi kétemeletes épület láttán valószínűleg kevés embernek jut eszébe, hogy ezek között az ódon falak között működik Magyarország egyik legkiválóbb idegsebészeti klinikája. A bejárat melletti táblán a járókelők mást is olvashatnak: Pécsi Diagnosztikai Központ. A központ nemcsak a betegek között, hanem a tudományos világban is ismert. Az idegsebészet és a legmodernebb képalkotó diagnosztika közös munkájában oroszánrésze van Dr. Dóczi Tamás professzornak, az idegsebészeti klinika igazgatójának.

Különutas kezdetek

A magyar egészségügyre a rendszerváltást követő években egyszerre volt jellemző a pénzszűke és a modern képalkotó diagnosztikai berendezések hiánya. Általánosan elfogadott megoldás volt, hogy az eszközöket külföldi cégek vásárolták meg és üzemeltették egy-egy klinikai központban, vagy kiemelt kórházban. A megoldás rövid távon ésszerűnek tűnt, hiszen azonnal és pénz nélkül jutottak eszközökhöz a kórházak. Cserébe azonban lemondtak azok üzemeltetéséről. A piac, az OEP-szerződés a „hardver” árért a külföldi befektetőkhöz került. Dóczi professzor éppen ekkor, 1992-ben cserélte le a zürichi Egyetemi Kórház kantonális főorvosi posztját a Pécsi Idegsebészeti Klinika igazgatói beosztására. A professzor úgy vélte, kár a hardver árért odaadni a piacot, ezért Pécsen más megoldást választottak. Dóczi professzor Svájcban rendszeresen részt vett az orvosoknak is kötelező menedzseri képzéseken. Itthon a svájci gyakorlatot követte, amely szerint egy működő diagnosztikai központ esetében a hardver értéke 40%, míg az ott dolgozók szaktudása, munká-

juk minősége, a betegvonzási képesség 60%-ot ér. A klinikai gyógyító tevékenység, az oktatás és a kutatás támogatására ebben az évben hozták létre – részben magánemberek- az Olivecrona Alapítványt. A modern eszközöket végül egy jól kitalált konstrukcióban sikerült beszerezniük. Az alapítvány meghatározó tulajdonrészt szerzett abban a Kft-ben amely megvásárolta és azóta is üzemelteti a Pécsi Diagnosztikai Központot. Stratégia döntések így csak a szakma beleegyezésével születhetnek, míg a magántőke tudása a napi működésben érvényesülhet: Dóczi professzor szerint ez a titka annak, hogy ma Magyarországon ugyanazon körülmények között ők két MR-készüléket működtetnek, míg mások csak egyet. A legmodernebb gép mindeközben munkaideje felében a kutatómunkát segíti. „A tudományos kutatás és a gyógyító munka szinergiája segíti a minőségi betegellátást. A diagnosztikai központ működésében meghatározó az Olivecrona Alapítvány szerepe, amely jelentős támogatást kap partnercégektől, köztük a B. Braun-tól is”- mondta Dr. Dóczi Tamás professzor.

Egészségtelen anomáliák

A műszerek tökéletesen működnek, a személyzet magasan képzett, a betegek mégsem kerülnek sokkal gyorsabban kivizsgálásra, mint máshol. A magyar egészségügy egyik specialitása a TVK, a teljesítményvolumen-korlát, amely csak egy bizonyos összegig fizeti az ellátásokat, azon felül a kórházak „saját zsebből” kell finanszírozzák a betegek ellátását. Hiába van tehát országos híre a pécsi klinikának, csak a teljesítményvolumen-korláton belül kapják meg az OEP-finanszírozást. A professzor éveket dolgozott Angliában, Svájcban, közös projektekben vett részt a mainzi egyetemi kórházzal, így a magyar egészségügy bizonyos megoldásait fenntartással fogadja. Például a 2012-ben bevezetett regionális rendszert. A nemzetközi tapasztalatok szerint egy olyan idegsebészeti osztályon, ahol évente például aneurizmában nem történik minimum 50 beavatkozás, a betegek halálozási valószínűsége a duplájára nő. Ma Magyarországon 21 idegsebészeti osztály működik, ezek egy részében a beavatkozások száma nem éri el az évi 50-et. A regionális ellátás bevezetésével kevesebbet kell utaztatni a betegeket, cserébe viszont egyáltalán nem biztos, hogy jó és gyakorlott kezekbe kerülnek. A professzor szerint sajnós nálunk ma is az a fontos, hogy minél közelebb kapjon ellátást a beteg, pedig ezt már sehol a világon nem így csinálják. Ez a rendszer nemcsak rossz, de rendkívül drága is. A másik probléma, hogy az országban egyébként is csak 8-9 olyan központ van, ahol majdnem minden betegséget el tudnak látni. Dóczi professzor szerint a nemzetközi tapasztalatok alapján az egy központhoz tartozó betegszám mintegy 2 millió lakos lenne. Hazánkban 4-6 központban kellene végezni a magas szintű idegsebészeti ellátást. Vannak azonban örvendetes változások is. Az egészségügyi kormányzat tavaly január elsejétől kivette a teljesítményvolumen-korlát alól az aneurizma-ellátásokat, ennek köszönhetően sokat javult a betegek gyógyulási esélye. Az ő ellátásukat már nem területi alapon finanszírozza az OEP, hanem „magukkal viszik” az adott ellátás finanszírozását, így akár a legjobb klinikákon is kezeltethetik magukat. „Ez

egy rendkívül okos húzás volt az egészségügyi kormányzattól. Ma Magyarországon a stroke-ellátás mindenki számára jól elérhető, rendkívül jól szervezett és korrektül finanszírozott” – mondta Dóczi professzor.

Mindent egy helyen

„Ha felsorolnám az eredményeinket, az dicsekvésnek hatna, ezt pedig nem szeretném. Ha dicsérnie kell minket valakinek, akkor azt tegyék a betegek, vagy azok az orvosok, akik a mi szaktudásunkban bízva hozzánk küldik a betegeiket. Azt viszont dicsekvés nélkül állíthatom, hogy mi vagyunk az országban az egyetlen olyan klinika, ahol minden idegsebészeti beavatkozást el tudunk végezni, még hozzá a Komoly Sámuel vezette Neurológiai Klinikával közösen” – válaszolja a klinika eredményeit firtató kérdésre az igazgató úr. Az Idegsebészeti Klinikán évente mintegy 2 ezer műtéti beavatkozást hajtanak végre, ez nyugat-európai mércével egy közepes intézet teljesítményét jelenti. Ami mindenképpen lenyűgöző adat, az az, hogy az itt dolgozó orvosok több mint 80%-ának tudományos minősítése van. A Neurológiai és az Idegsebészeti Klinikán összesen 6 orvos mondhatja magáénak az MTA doktora címet. A professzor szerint az a jó idegsebész, akiben megbíznak a beküldő orvosok és a betegek. Úgy érzi, kicsit szakmai sovinizmusnak hat, de az idegsebészek munkája az alkalmazott diagnosztikai és analitikai eszközrendszer, a jó neurológiai tudás miatt hosszabb felkészülést kíván. „Mi azalattatjuk magunkat, hogy ez egy nagyon erősen intellektuális szakma. Különösen az idegsebészetben igaz, hogy a technikát állandóan gyakorolni kell – az indikáció az a terület, ahol a tudomány van, ahol az intellektus érvényesül. Mi vagyunk az egyetlen klinika, amely a neurológiai klinikával együtt egy úgynevezett klinikai idegtudományi hálózatban végezi a gyógyítást, és szerintem ez a jelen és a jövő ellátási modellje” – mondja a professzor. Hiába a rengeteg műtét, a különlegeseket azért ő is számon tartja, ilyen például a nagyon komplikált feltárású kamradaganat-műtét, amely beavatkozásból már bőven túl van a századikon. □

Prof. dr. Dóczi Tamás

Magyar ötlet, amit a németek vettek át

A kilencvenes évek közepén a Pécsi Idegsebészeti Klinika a mainzi egyetemi idegsebészeti klinikájával közösen vett részt a B. Braun Aesculap MINOP fejlesztési projektjében. A német precizitás jegyében a projektnek negyedéves elszámolási kötelezettsége volt, amit szemináriummal, az elmúlt időszak szakmai munkájának bemutatásával kötötték össze. Az eset azért is emlékezetes Dóczi professzor számára, mert éppen egy embolizáló anyaggal kapcsolatos szabadalmuk megvásárlása is terítékre került. A tárgyalásokon természetesen jelen volt a cég igazgatója Dr. Michael Ungethüm professzor is. Az egyik beszélgetés közben szóba került a magyarok hétvégi hazautazása is. Az volt a szokás, hogy a szeminárium résztvevőit a helyi nyugdíjasok viszik át a zürichi repülőtérre a cég autóival. Amikor Dóczi professzor kijelentette, hogy ő inkább a sokkal kényelmesebb, gyorsabb vonatot választja, az érvek és a felvetés hatására Ungethüm professzor úgy döntött, hogy a jövőben ők is ezt alkalmazzák, s véget vetnek a drága reptéri autós transzfer gyakorlatának. A magyar ötlet így olyan megtakarítást eredményezett, amelyet a projekt érdemi céljainak elérésére lehetett fordítani. □

A tudást mindig frissíteni kell

Hazánkban a betegek legtöbbször a háziorvosokkal találkoznak, amely alkalmak meghatározóak egy-egy betegség felismerésében, gyógyításában. Az alapellátást végző orvosok szinte 24 órás szolgálatban vannak. Kicsit mindenhez kell érteniük, a kulcsfontosságú területeken viszont alapos tudásra van szükségük, amelyet különböző továbbképzéseken – többek közt a B. Braun szervezésében megvalósuló oktatóprogramokon – tudnak felfrissíteni.

Tapasztalat és alaposág

Dr. Sonkoly Iván 1976-ban végezte el az orvosi egyetemet, majd szerzett előbb belgyógyász, majd háziorvosi, üzemorvosi, végül egészségbiztosítási szakvizsgát. Több mint 30 éve dolgozik körzetben, 1981 óta Békéscsabán praktizál háziorvosként. A háziorvosoknak még egy közepes méretű praxis esetében sem mindig jut annyi idő egy-egy betegre, amennyire szükség volna. „Egy átlagos praxis napi forgalma mellett csupán néhány perc áll rendelkezésre egy betegvizsgálatra” – mondja Sonkoly doktor. Nagyon sok múlik az orvos tapasztalatán, felkészültségén, hiszen ezektől függ a megelőzés, a gyógyítás szempontjából fontos apró jelek észrevétele. A jó doktor tisztában van betegei életkörülményeivel, esetleges családi halmozódásokkal, hajlamokkal. Dr. Sonkoly Iván a háziorvos egyik legfontosabb feladatának a prevenciót tartja, amelynek minden szintjén szerepe van a szakmabelieknek: a primer prevenció jelenti a megelőzést (egészséges életmód szorgalmazása, rizikófaktorok feltárása), a szekunder preven-

ció a korai felismerést (szűrővizsgálatok: pl. vér- és fehérjevizelés kimutatása, vesefunkció mérése), a tercier prevenció a szövődmények megelőzését, késleltetését (gondozás, rehabilitáció). A hatékony megelőzés és gyógyítás szempontjából a betegnek is van felelőssége: tudatosan figyelnie kell magára, időben jeleznie orvosának az észlelt rendellenességeket. Sonkoly doktor szerint a jó háziorvos egy kicsit mindenhez ért, de néhány, az alapellátás szempontjából kulcsfontosságú területen alaposabb tudás szükséges. Fontos a betegutak hatékony szervezése, menedzselése: a jó háziorvos jó gazdája a rábízott lakosságsoportnak, éveket, évtizedekig figyelemmel kíséri a betegek sorsát, ismeri a családi, szociális, munkahelyi körülményeiket, de figyel a lelki tényezőkre is, amelyek kihatással vannak az egészségi állapotra.

Vesebetegségek észlelése és ellátása

A megelőzés fontosságát jelzi, hogy még mindig nagy számban kerülnek végstádiumú, előzetesen nem gondozott vesebetegek krónikus dialízisprogramba. A vesebetegségek

magas és növekvő gyakoriságuk miatt népegészségügyi jelentőségűek. Magyarországon évente több százezerre tehető a veseelégtelenségben szenvedők száma. Ennek nagy része a hipertónia és a diabétesz szövődményeképpen alakul ki alattomosan, szinte tünetmentesen, pedig időben felismerve megelőzhető, kezelhető lenne. Az alapellátásnak a progresszív egészségügyi ellátórendszeren belül a vesebetegségek szempontjából is kulcsszerepe van: a háziorvos ismeri legjobban az ellátási körébe tartozó lakosságcsoporthoz egészségi állapotát, életmódját, környezetét, és képes ezek hosszú távú követésére, befolyásolására. Sonkoly doktor közel negyven éves praxisa során számtalan vesebeteggel került kapcsolatba, annak minden stádiumában. A legnagyobb eredménynek azt tartja, hogy számos esetben korai stádiumban, még panasz- és tünetmentesen sikerült kiszűrni a vesebetegséget. A korai észlelésben nagy szerepük van az olyan periodikus vizsgálatoknak, mint például a jogosítványújítás vagy munkaköri alkalmasság véleményezése. Véleménye szerint azonban a legnagyobb kihívást a súlyos vesebetegek gondozása, sorsuk követése, reményeik erősítése jelenti. A gyógyítás mellett feladatának tartja betegeinek oktatását, ismereteik bővítését is, annak érdekében, hogy képesek legyenek az egészségtudatos életmódra, a rizikótényezők csökkentésére, a korai betegségtünetek felismerésére. A háziorvoslás mellett más tevékenységeket is folytat: foglalkozás-egészségügyi ellátás, megyei szakfelügyelő főorvos, az SZTE akkreditált oktatóorvosa. Habitusából eredően kollégái képzésében, a szakmai tapasztalatcserében is szerepet vállal.

Fontos a továbbképzés, tapasztalatcsere

A háziorvosok többsége igyekszik szakszerűen és lelkiismeretesen végezni munkáját. A megszerzett tudás felfrissítése, a szakmai tapasztalatcserek ebben tudnak segítséget nyújtani számukra. A minden év második csütörtökjén megrendezésre

kerülő „Vese Világnapja” kitűnő alkalom arra, hogy felhívja a figyelmet a vesebetegségek jelentőségére, a megelőzési lehetőségeire, mind az orvosok és szakdolgozók, mint a laikusok irányában. Dr. Sonkoly Iván napi munkakapcsolatban áll a B. Braun békéscsabai dialízisközpontjával így könnyen egymásra találtak, amikor felmerült a Békés megyei háziorvosok ilyen irányú képzésének ötlete. A doktor úr szerint az orvostudomány fejlődésével együtt folyamatosan bővülnek a diagnosztikai és terápiás lehetőségek. A háziorvosok képzésének legfontosabb célja a szakmai ismeretek naprakész állapotban tartása és a szemlélet formálása. Az elméleti ismereteket be kell építeni a mindennapi munkába. Erősíteni kell a prevenciót, növelni a szűrővizsgálatok számát és hatékonyságát, javítani a kivizsgálás szakszerűségét és a gondozás minőségi mutatóit. Ez teszi lehetővé a korai felismerést és javítja a gyógyulás esélyeit. „Az évente a „Vese Világnapjához” kapcsolódó továbbképzéseket közösen szervezi a békéscsabai Réthy Pál Kórház és a B. Braun dialízisközpontja, dr. Tóth Eszter főorvosnő, orvosigazgató vezetésével. Ezen rendezvények sorába illeszkedtek azok a háziorvosi szempontú továbbképző előadások, amelyeket a főorvosnő felkérésére tartott Sonkoly doktor részben orvosok, részben szakdolgozók részére. „A rendezvények igen sikeresek voltak, nagyszámú, esetenként 50-60 fős hallgatóság aktív részvételével zajlottak. A képzés hatékonyságát növelte az előadásokat követő megbeszélés lehetősége. Az előadásokat további események is kiegészítették, nyílt nap a dialízisközpontban, térítésmentes vizelet-szűrővizsgálat. Sok pozitív visszajelzést kaptunk, aktuálisnak tartották a témaválasztást, jónak találták a prezentációt, a konkrét esetismertetések, a megbeszélés lehetőségét, és többen részt vettek a nyílt napon, ahol közvetlen benyomásokat szereztek a dialízisközpont munkájáról” – meséli dr. Sonkoly Iván. □

Egy elismerés, és ami mögötte van

Dr. Sonkoly Iván szerint a vesebetegség kiszűrésében nagy szerepe van a háziorvosoknak

„2011-ben háziorvosi praxisom első díjat nyert az Országos Alapellátási Intézet által meghirdetett, »Az év praxisa a Kárpát-medencében« elnevezésű pályázaton. Összesen 218 ajánlás érkezett, a zsűri ezek közül választotta ki a 10 legjobb hazai és a 10 legjobb határon túli praxist. A végső sorrendet internetes szavazás döntötte el, amelynek során közel 8000 szavazattal végeztünk az első helyen. A kezdeményezést nagyon jónak tartom. Legfőbb érdeme, hogy ráirányítja a figyelmet a jó orvos-beteg kapcsolat fontosságára, arra az értékes munkára, ami a végeken zajlik és ritkán kerül reflektorfénybe. Magam csak az ajánlások internetes megjelenése után értesültem a pályázat létezéséről. Természetesen rendkívül megtisztelő számomra ez az elismerés, hiszen nem csak a zsűri értékelését, hanem a betegek bizalmát, szeretetét is tükrözi. A siker csapatmunka eredménye, melyben asszisztensem Pauló Mária is részt vállalt” – meséli Sonkoly doktor. Sonkoly Iván olyan orvos, akinek nem okoz gondot a jó orvos-beteg kapcsolat kialakítása. Betegei elismerik a tudását, emiatt és emberségéért tartják nagyra: „A körzet idős betegeit keresztneveükön szólítja, ismeri a bajaikat, mindenképp van egy kedves szava. Nagyon szeretném, ha a doktor úr és asszisztense a díjazottak között lenne, legalább egy kis töredékét kapnák annak, amit valójában megérdemelnek” – írta az egyik internetes ajánlás szerzője. □

Kortárs, de a gyerekek is értik

Az első meglepetés a Millenáris park bejáratánál érte az Art Marketre igyekvő látogatókat. A park bejáratától szobrok vezettek a kiállításnak otthont adó épületig. Érdekes, szokatlan, szóval modern szobrok. A 2013-as Art Market egyik kiemelt témája a szobrászat volt. A harmadik alkalommal megrendezett kortárs képzőművészeti vásárt négy nap alatt, a nagycsoportos óvodásoktól az iskolásokig, 20 gyerekcsoport, mintegy 600 gyerek látogatta meg a B. Braun támogatásának köszönhetően.

Vásári séta

A szobroknak köszönhetően mire az Art Marketre látogató gyerekek megérkeztek a foglalkozásra, már tele voltak élményekkel és kérdésekkel. Még le sem vették a kabátjukat, máris kérdések garmadával árasztották el a foglalkozást vezető múzeumpedagógust, László Zsófit. A kérdésekből és a beszélgetésből hamarosan kiderült, hogy bizony ők is inkább ilyen szobrokat szeretnének látni a köztereken, az iskolájuk előtt, mint amilyenek most állnak a közterületeken. A kisiskolások egyszerűen határozották meg a köztéri szobrászatot: emberek általában félbevágva. Az egyórás séta kezdetén a kísérő tanárok általában magukra hagyják a csoportot, ami több szempontból is szerencsés. Nem feszélyezi a gyerekeket a tanárnő jelenléte, így nyugodtan nézelődhetnek, kérdezhetnek a múzeumpedagógustól. A gyerekek felszabadultan nézegettek a kiállított alkotásokat, nyoma sem volt a múzeumokban tapasztalható megilletődöttségnek. A csoport változó sebességgel haladt az Art Market „labirintusában”. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján László Zsófi nem akart mindenről

mindent elmondani, figyelt és várta, hogy melyik mű kelti fel a gyerekek érdeklődését. A kortárs művek sokkal aktivizálóbban hatottak a gyerekekre, mint a klasszikusok, hiszen a gyerekek is abban a közegben élnek, amelyben a művészek. A szobrok ráadásul – bár tilos – mégiscsak megérinthetőek, megfoghatók. Hiába is tiltja a múzeumpedagógus, a kicsik előszeretettel kerültek közvetlen kapcsolatba a szobrokkal. A vásár külön érdekessége, hogy rengeteg művész személyesen is jelen van. A gyerekek észrevételeit persze nem csak ők hallgathatják meg. A galériások mosolyogva figyelték a csoportot, kíváncsiak voltak a véleményükre, és átadták a művészeknek is. Az egyik galériában egy kollázs elé gyűlt össze a csoport. Nagyon tetszett nekik a mű, de az egyik éles szemű diák felfedezte, hogy bizony az alkotás egyes részei már félig leváltak. Szerencsére a közelben álló művész vette a lapot és azonnal ragasztót kért. A gyerekeknek láthatóan nagyon fontos a személyes találkozás, a hitelesség. Valószínűleg nem mindent értenek, amikor az élethivatás, a koncepció kerül szóba, mégis érdeklődve hallgatják a művészeket. László Zsófi fontosnak tartja, hogy elmondja a gyerekeknek,

mit is jelent a kortárs művészet, hogyan válik egyes művekből halhatatlan alkotás, míg másokat néhány évtized múlva elfelejtnek.

A kedvenc

A mostani csoport sem kivétel. A Bergmann Kortárs Művészeti Galériához érve László Zsófi mosolyogva figyeli a gyerekeket. Mire a látványtól lenyűgözött csapat felel meg, egy kedves, de igen határozott fehér hajú és szakállú bácsi máris hármas sorokba rendezi őket. A csodálat tárgya a magából belógatott három piros ellipszis alakú cső. Mozgó csövek, melyeket egy-egy joystick segítségével kedvükre átrendezhetnek akár a gyerekek is. A csoport – mint minden előző és valószínűleg utánuk következő csapat – áhítattal alakítja, formálja az alkotást. Az a technikai bravúr nem tűnik fel nekik, hogy a három rész folyamatosan illeszkedve forog el egymáson. Kelle Antal pont olyan, mint ahogy a gyerekek elképzelnek egy művészt: fehér haj, szakáll, hosszú sál, kicsit fura, de megszólítható, „hétköznapi” ember. Persze egy harmincfős csoport nem időzhet itt a végtelenségig, szükség van némi szigorra is, hogy a gyerekek ne ragadjanak le a joystickoknál. Az élmény azonban minden eddigit felülmúl. Mozgó, saját kezűleg alakítható alkotás, ráadásul a művész is a helyszínen van. László Zsófi szerint nem kétséges ki lesz a B. Braun szavazáson az idei győztes galéria.

A szavazás

A múzeum pedagógusnak igaza lett, 2013-ban a gyerekek legnépszerűbb galériája a 2012-ben Budapesten nyílt Bergmann Kortárs Művészeti Galéria lett. A győzelem egyben kedvezményes részvételt is jelent a következő Art Marketen. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján az ideai szavazás másként zajlott. A gyerekeknek nem galérianeveket kellett felírniuk, ami főleg a fiatalabb korosztálynál gondokat okozott, hanem alkotásokat neveztek meg, írtak körül. Ez megkönnyítette a dolgukat, a múzeumpedagógusokét viszont kicsit nehezebbé tette, hiszen nekik kellett a mű alapján visszakeresni a galériát.

Art market 2013- számokban

A harmadik alkalommal megrendezett Art Market Budapest nemzetközi kortárs képzőművészeti vásáron 20 országból közel 100 kiállító, s mintegy 500 művész vett részt. Az esemény, amely Magyarország egyetlen, Kelet-Európa legjelentősebb, és Európa legdinamikusabban fejlődő kortárs képzőművészeti vására, 21 ezer fő feletti látogatót vonzott. Budapest ezzel a látványos sikerrel Európa egyik jelentősebb kortárművészeti központjává vált, és csatlakozott a művészeti vásárvárosok elit klubjához. A vásárra számos jelentős nemzetközi szakember, gyűjtő és műkedvelő is ellátogatott. „Fantasztikus évet zár az Art Market Budapest 2013-ban. A mostani rekordlátogatottság és a jelentősen kiszélesedett nemzetközi érdeklődés alapján valóra válhat egyik fő célunk, hogy Budapest, Európa kortárs művészeti központjai közé kerüljön, és valódi művészeti vásárvárosként mutakozzon be a külföldről ideérkező vendégek és a magyar közönség előtt” – emelte ki Ledényi Attila, a vásár igazgatója. □

Egy elismerés, és ami mögötte van

Az Art Marketen mindig vannak érdekes történetek, László Zsófi az idei vásárról ezt a történetet mesélte el: „A foglalkozás záró részében, a gyerekek koruknak megfelelően maguk készítenek különböző dolgokat. Az iskolások feladata az volt, hogy rendezzenek be egy galériát egy cipős dobozban, nevezzék el, adjanak címet a bennük kiállított tárgyagnak. A kísérő tanárok közül többen arra gondoltak, hogy ez túl bonyolult feladat lesz, de tévedtek, a gyerek nagy örömmel és ötletességgel dolgozott a galériák kialakításán. Érdekes volt, mennyire jól megfigyelték a vásáron látható különböző stílusokat. Volt, aki túlszűfoltta a rendelkezésre álló teret, mások szellősebben alakították ki a kis galériákat, és olyan is volt, aki csak egyetlen tárgyat állított ki. Sokan választották közülük a szobrokat. Mindegyik csoportnak elmondom, hogy amit csinálnak az alkotás, a kész mű pedig egy műtárgy, egyedi, és értékes. Az egyik alkalommal már a kabátjukat vették fel a gyerekek, amikor kiderült, hogy három fiú hiányzik. Az előbb még itt voltak, most meg se hírük, se hamvuk... Azonnal a keresésükre indultam. A keresést a galériákban kezdtem, talán a harmadiknál, negyediknél járhattam, amikor megláttam őket. A három fiú kezükben a cipős dobozokkal lelkesen magyarázott valamit a galériásnak. Amikor odaértem hozzájuk, kiderült, hogy éppen értékesíteni szeretnék a műveket. Ennyire komolyan vették, amit műveikről mondtam. Szerintem, ha nem érem őket utol, biztosan üzletet kötöttek volna. Tulajdonképpen valaki akár nyithatna egy gyermek művészeti galériát.”

László Zsófi szerint az a legnagyobb öröm, amikor fiatal felnőttek köszönnek rá a múzeumban, mint egykori „kisdíákjai”. Reméli, hogy az Art Marketre látogató kicsik nagyként is visszaérnek majd. □

Így készül az Artmagazin

Elegáns, tartalmas, gazdagon illusztrált lap az Artmagazin. Vajon hány olvasójának jut eszébe, kik, hogyan készítik az immár tíz éve megjelenő művészeti magazint? Akit érdekel, most megtudhatja. A tér modern. Érdekes. Izgalmas. Vagy mindhárom egyszerre. Az Artmagazin szerkesztőségének otthont adó iroda láttán ezek jutnak a látogató eszébe. Nemcsak a hely modern, hanem a módszer is az. A szerkesztőség egy új, nálunk még alig elterjedt konstrukcióban nem egész irodát, hanem csak asztalokat bérel egy másokkal közösen használt térben.

Lapindító értekezlet

A lap 2013-ban nemcsak tízéves fennállását ünnepelte, hanem egy fontos változás is bekövetkezett a szerkesztőség életében: igazi havilap lett a korábban kéthavonta megjelenő magazin. A váltás átalakította a tartalmat is, hiszen így aktuálisabb lehet, mint korábban. Rengeteg fontos művészeti esemény történik nálunk, szerencsére már nemcsak Budapesten, hanem vidéken is. Nagyobb hangsúlyt kapnak tehát a kiállítások, mint Topor Tünde főszerkesztő elmondta, szeretnék, ha az olvasók az adott időszak legjelentősebb kiállításaira látogatva mint bedekkert használhatnák a lapot. A lapindító értekezleten a főszerkesztőnőn kívül részt vesz a stratégiáért felelős Winkler Nóra (ők ketten alapítók is), Szmolka Zoltán, a lap grafikusja, Szikra Renáta szerkesztő, Tormási Anita szer-

kesztőségi munkatárs, újabban Mucsi Emese, az Artmagazin Online szerkesztője, és természetesen a lap kitalálója, alapítója, első főszerkesztője, Einspach Gábor is, akinek mára „csak” az ügyvezetés maradt a feladata. Az értekezleten nem csak a következő lapszám tartalmáról döntenek, de esetenként ennél hosszabb távú döntések is születnek. A főszerkesztő öröme a lap szponzorai lehetőséget biztosítanak, de nem korlátoznak, soha nem szólnak bele a lap tartalmába. A B. Braun ráadásul olyan rovatot támogat, melynek témái igazán közel állnak a szerkesztőséghez. A lap abban az időszakban indult, amikor az internet és a számítógép hatására teljesen átalakult a szerkesztőségi munka. A szerzőkkel a neten tartják a kapcsolatot, személyes találkozásra szinte alig van szükség. Az értekezleten a témák mellett megbeszélik, kiket

lehetne az adott cikke felkérni. A technika sokat változott az elmúlt évszázadban, azonban az újságírói mentalitás nem. Ezért mindig van tartalék téma és szerző, csak ha egy fontos téma kerül veszélybe, akkor van igazán gond. Nehéz bárkit is az utolsó pillanatban felkérni, így ha valami fontos és aktuális témáról szóló cikk mégsem készül el időre, kénytelenek az utolsó pillanatban ők maguk beugrani.

Készül a lap

Egy ilyen színvonalas szakmai folyóiratnál megkerülhetetlen kérdés: kik legyenek szerzők? Újságírók, vagy jól író szakemberek? A témák, a lap vezetése inkább ez utóbbi mellett döntött. Fontos, hogy a szakmai kutatások új eredményeit olyan formában tárják az olvasók elé, hogy az érdekes és érthető legyen. De népszerűbb, az olvasókhoz közelebb álló anyagok is készülnek, itt már szerepet kapnak újságírók és akár teljesen laikus szerzők is. A 2500 példányban megjelenő magazin olvasóinak igényeit nem könnyű kielégíteni. A lapot térítésmentesen kapják a múzeumi dolgozók, azaz a szakemberek, a jelentősebb gyűjtők és a partner cégek képviselői, az előfizetők általában vidéki és fővárosi értelmiségiek, ez pedig azt jelenti, hogy egyszerre sokféle igénynek kell megfelelni. Az Artmagazin a kezdetektől gazdagon illusztrált. Mindenről, amiről írnak, képeket is közölnek, ezért rendkívül fontos azok beszerzése. Ez a feladat általában Szikra Renátáé. Az internet nagy segítség, de ha nem kiállításokról, hanem speciálisan egy-egy festményről van szó, a képbeszerzés egyáltalán nem egyszerű feladat. A megfelelő felbontású, valamint szigorúan jogtiszta képek megszerzése esetenként horribilis pénzbe kerül. Ha szükséges, a szerzőt is bevonják a képek kiválasztásába. Aztán a cikkírással, kép- és fotóvadászattal eltöltött két hét után Topor Tünde végig olvassa az elkészült anyagokat, majd elküldi azokat az olvasószerkesztőnek. A következő állomás pedig a grafikus, akinél végül összegyűlik minden többszörösen átnézett szöveg és kép.

Tördeléstől a nyomdáig

Amikor minden együtt van, újra összeül a csapat. Bár vannak fix témahelyek, az újságkészítés talán legnehezebb része, a sorrend meghatározása, a cikkek egymás közti kapcsolatának, logikai láncának kialakítása. A következő lépésben a grafikus a szerkesztőkkel együttműködésben összerakja az újságot, végül a főszerkesztő és az olvasószerkesztő ismét átolvassa a betördelt lapszámot. Javítják a hibákat, pótolják az esetleges hiányokat (képaláírások, fotójogok feltüntetése stb.), így aztán rendszerint a leadási határidő előtt néhány órával, egy „békés” hajnalon készül az aktuális szám. A nyomda egy példányban elkészíti a lapot, amit újra átnéz a főszerkesztő és a grafikus. Ha szükséges, a nyomda a kényesebb képekről külön proofot (próbanyomatot) is küld elfogadásra, hiszen a fotók minősége kezdettől fogva kiemelt jelentőséggel bír a lapnál. „Jó személyesen látni a leghíresebb műveket, de a részletek megfigyelésére nincs jobb eszköz, mint egy jó minőségű fotó, aminek segítségével a részletek is tanulmányozhatók” – vallja Topor Tünde. Az ellenőrzés után a grafikus személyes jelenléte mellett indulhat a nyomda. A

nyomdai minőség meghatározó, csak olyanokkal dolgoztak, akik képesek voltak előállítani a megkívánt minőségben a lapot. Mostani nyomdájuk a Pauker, velük négy éve dolgoznak együtt. A közös munka sikere, hogy a lap olyan nyomdai és kép-előkészítési minőséget képvisel, amit a nyomda és a nyomdai előkészítő is szívesen használ referenciaként. Tehát a mű elkészült, az alkotók azonban nem pihenhettek, hiszen vár rájuk a következő lapot elindító értekezlet, a következő szám. Einspach Gábor elégedett a 2013-as évvel, az NKA támogatásának köszönhetően kiegyensúlyozott finanszírozás mellett készülhetett az Artmagazin. Az támogatás feltételeinek megfelelően nemcsak létezik, de dinamikus fejlődött a magazin online változata is, amely rengeteg fiatalhoz, főként egyetemistákhoz hozza közel a képzőművészetet, és amelyen aktuális témák mellett megtalálható a nyomtatott változat eddig megjelent összes cikke is. □

Berény Hollywood-ból

„Rengeteg történetet tudnék mesélni a tíz évvel ezelőtti hőskorból, amikor hárman készítettük a lapot, a karácsonyi bulink vendégei (azóta is emlegetik) rakták borítékba a frissen készült példányokat, amiket azután én, az akkori főszerkesztő-helyettes toltam át egy bevásárlókocsival a postára. A lapunk szemléletére igazán jellemző történet azonban egyik állandó szerzőnkkel esett meg. Barki Gergely Berény Róbertet kutatja, az ő életművében kifejezetten sok a lappangó mű, melyek létezéséről tudunk, hollétüket viszont homály fedi. Gergelyék éppen karácsonyra készültek, a gyermek még kicsi volt, ezért a fa díszítésének idejére átmentek a szomszédba tévét nézni. Az egyik csatornán éppen a Stuart Little kisegér című filmet vetítették, ami valljuk be nem igazán kötötte le Gergő figyelmét. Szerencsére félálomban azért követte az eseményeket. Az egyik jelenetben a filmbeli ebédlő kandelója felett feltűnt egy kép. Ezt a képet ismerem – gondolta Gergő, akiről tudni kell, hogy szerintem a létező összes Berény-kép a fejében van – de a film tovább pergett anélkül, hogy alaposabban megnézhetné volna mi is tűnt olyan ismerősnek számára. Karácsony után aztán megkezdődött a nagy DVD-vadászat, megszerezte a filmet, kikockázta a jelenetet, és valóban ismerős kép volt a hollywoodi film díszletében: egy Berény-kép lógott a kandalló felett! Hosszú nyomozással felkutatta a film díszlettervezőjét, annak asszisztensét, kiderítette, hogy a festményt egy pasadenai galériában mint egy no-name művész képét vették meg (olyan áron is). A mű annyira megtetszett a berendezőnek, hogy a forgatás után addig kuncsgorgott, hogy megvehesse, míg végül megengedték neki. A történet végét egy fotó is megörökítette az Artmagazinban, amelyen a berendező, Gergő és a kalandos úton megtalált Berényi festmény látható. Természetesen, ha lesz Berényi-kiállítás, akkor ez a kép is szerepelni fog. Úgy érzem, ez a történet jellemzi igazán magazinunk hozzáállását a világ és a művészet kapcsolatához” – meséli Topor Tünde. □

Műkincsvásárok forgatagában

Mi kell ahhoz, hogy valaki a világ leghíresebb műkincsvásárain kiállítóként szerepeljen? Igen, pénzre mindenképpen szükség van, de nem csak arra. A legjobbak között lenni nagy dicsőség, amit kevés kelet-európai galériás tapasztalhatott meg. Ezen kevesek egyike Maklár Kálmán, a Kálmán Maklár Fine Arts tulajdonosa. A galéria a háború utáni párizsi iskola művészeivel, többek közt olyan absztrakt és szürrealista művészekkel foglalkozik, mint Reigl Judit, Victor Vasarely, vagy az a Hantai Simon, akinek az életművét feldolgozó, saját kiadású albumát a Pompidou Központban mutatták be.

A vásárok vására

Ki gondolná, hogy egy csendes, belga határ menti holland kisváros kétszeresen is világhírűvé tud válni? A közgazdászok körében az euró bevezetése kapcsán 1992-ben itt megkötött szerződés tette ismertté a világ műértői között már régóta híres várost, Maastrichtot. A város 1975 óta ad otthont a szakmai körökben a világ legfontosabb műkincsvásárának tartott TEFAF-nak (The European Fine Art Fair). A TEFAF-ot 1987-óta évente rendezik meg, 1988 óta a Maastrichti Kiállítási és Kongresszusi Központ (MECC) 27 ezer négyzetméteres területén. Kezdetben régi mesterek festményeit és középkori szobrokat állítottak ki, majd az évek során újabb szekciókkal és kategóriákkal bővült a rendezvény: 1991-től a modern és a kortárs művészet képviselői is helyet kaptak a TEFAF-on. A 25. vásáron 9 szekcióban 265 kiállító volt jelen, és több mint 70 ezer érdeklődő látogatott el az eseményre. 102 standon a régiségek domináltak, míg a festmények részlegét 59, a modern/kortárs művészetet pedig 51 galéria képviselte. A fiatal galériáknak esélyt adó Showcase-projekt keretén belül elő-

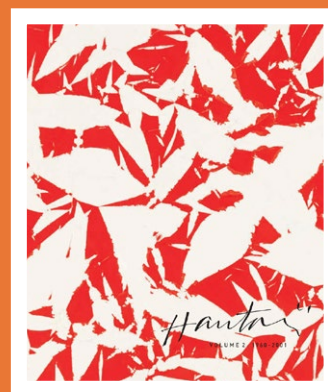
ször szerepelt kelet-európai, pontosabban magyar galéria: a Kálmán Maklár Fine Arts. Maklár Kálmán máig boldogan mesél a vásárról: „A megnyitóra 180–200 magángép érkezik, ilyenkor itt gyűlik össze a világ műgyűjtőinek színe-java, a szakma csúcsa ez a vásár. Rendkívüli megtiszteltetés, hogy a világból a kiválasztott 5 fiatal galériás közé kerültünk, kelet-európából egyedül mi kaptunk meghívást, ide kiállítóként csak »kihalásos« alapon lehet bekerülni.” A kulisszatitkok közé tartozik az is, hogy a vásár szervezői semmit nem bíznak a véletlenre. A minőségi garancia biztosításához a 30 ezer műtárgy darabonkénti vizsgálatát 29 szakmai bizottság 175 szakértője végezte.

Párizs, Grand Palais

Amikor egy galériatulajdonos eldönti, hogy nemzetközi méretekben szeretne dolgozni, akkor jó, ha van egy angol, francia, holland, orosz, kínai nyelvű, elegáns honlapja, kiválasztja a kellően ismert alkotók műveit, meghatározza a galéria művészeti irányát, de még a kiállításokat, vásárokat

A megnyitóra érkezett meg

A Hantai Simon életművét feldolgozó mű második kötete egy nappal a Pompidou Központ Hantai-kiállításának megnyitója előtt érkezett meg. „Az első 50 darabot én vittem kocsival, szerencsére a teherautó is odaért a megnyitó napjára” – meséli Maklár Kálmán. Az ötlettől az első kötet megjelenéséig nem kevés akadályt kellett leküzdeniük. A Hantai-örökösök nehezen álltak kötélnek, amikor a kötet szakértőjéről volt szó. Tudniillik Hantai Simon korábban megharagudott Berecz Ágnesre, így nem volt könnyű elérni, hogy – bár ő a Hantai-életmű egyik legszakavatottabb ismerője – rábizzák a könyv megírását. Az első kötet művészeti kiadvány kategóriában megnyerte a Szép Magyar Könyv Díjat. Hatalmas siker volt a család, a közönség, a gyűjtők körében is, így már természetes volt, hogy ő írja a második kötetet is. A szűk, fél éves határidő azért volt tartható, mert az anyag jelentős része már elkészült, az első kötet kapcsán. Már a másodikhoz is készültek fotók, így a művészeti albumok készítésének legkényesebb része, a képek beszerzése sem okozott gondot. A kiadványok elkészítésében kipróbált csapatra támaszkodhatnak, hosszú évek óta dolgoznak együtt a Mester nyomdával. Talán a válogatás volt a legnehezebb, a gazdag anyagból végül 380 oldalas kiadvány lett, pedig lehetett volna akár 500 oldalas is. „A könyv gyűjtőknek, szakembereknek, múzeumoknak készült, üzleti alapon reménytelen vállalkozás lett volna a megvalósítása, de szerencsére a második kötet kiadásában is segítettek a támogatók, köztük a B. Braun mint kiemelt szponzor” – mondta Maklár Kálmán. □

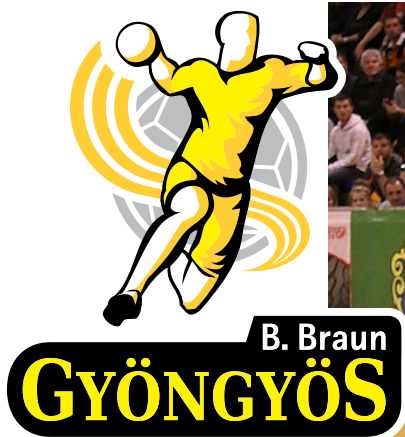

is alaposan elemeznie kell. A mai műkincs-kereskedelemben az a trend, hogy egyre kevesebb képet értékesítenek a galériákban, egyre többet az aukciókon és a kiemelt műtárgyvásárokon. A TEFAF-ra vagy a legnagyobb kortárs vásárra az Art Basel-re, szinte lehetetlen a bejutás, de hasonlóan fontos az ötnapos Art Paris és a „BRAFA”, ahol egy-egy alkalommal 40-50 ezer látogató fordul meg 12 nap alatt. „A mi galériánkba éves szinten is lehetetlen ennyi potenciális vevőt, érdeklődőt becsábítani. 2005-ben alapítottam a galériát, 2007-ben vettek fel a Francia Műkereskedők Szövetségébe, részben ennek is köszönhető, hogy elsőként 2008-ban már kiállíthattam az Art Paris-n, 2010-ben pedig a világ egyik legdrágább vásárán, a Biennale des Antiquaires-n, ahol 1200 euróba kerül egy négyzetméternyi terület bérleti díja. Különleges élmény volt kiállítónak lenni, hiszen amikor gyűjtőként jártam a rendezvényre, csodáltam ezeket a galériásokat, arra vágytam, hogy egyszer oda tartozzam” – mesél a kezdetekről Maklár Kálmán. Idén már hatodik alkalommal vettek részt az Art Paris-n, ahol hatalmas szakmai kihívás gazdaságosan szerepelni. Maklár szerint ez csak nemzetközileg ismert művészek alkotásaival valósítható meg. Sajnos a kortárs magyar festőket nem ismerik a gyűjtők, így nem is értékelik. Ezeket a vásárokon a gyűjtők általában már bizonyos műveket, művészeket keresnek, nagyon ritka az, hogy valaki meglátja és megveszi a számára ismeretlen művész alkotását.

Minden év első vására a „mini TEFAF”

Belgiumban 1956 óta rendezik meg a BRAFA (Brussels Art fair) műkincsvásárt. A vásár nagyon jó referencia a galériáknak, természetesen ide sem könnyű bekerülni. Itt a modern és a kortárs művészet mellett ősi egyiptomi, ázsiai művek, kézzel szőtt reneszánsz szőnyegek és festmények is megtalálhatók. Minden évben itt találkoznak először a kereskedők,

a gyűjtők és a galériások. Maklár Kálmán 2009 óta vesz részt a BRAFA-n. A vásárnaptár adott, a konkrét felkészülés hetekkel előbb elkezdődik. Az üzleti stratégia lényege, hogy a vásárra vitt művek között megfelelő arányban legyenek biztosan eladható, és felfedezésre váró, a jövőt építő művek. Az elmúlt évek nagy felfedezettje Hur Kyung-Ae a Párizsban élő koreai festő. Művei hatalmas sikert arattak a BRAFA-n. Gyakorlott kiállítóként már kipróbált, felkészült csapattal dolgoznak. Megszokott szállodai szobák, ismerős biztonsági személyzet és kivitelezők várják a 3-4 fős csapatot. A tervezés egy makettel kezdődik, amelyen részletesen ábrázolnak mindent, hiszen a vásáron 3 falat kapnak a bérleti díjért. A terület kialakítása külön költség. A képeknek már 3 nappal a vásár kezdete előtt a falakon kell lenniük, ahhoz hogy az 5 fős szakmai zsűri a helyszínen megvizsgálhassa őket. Itt nem árulhatnak bizonytalan eredetű műtárgyat, a vevők nem vehetnek hamisítványt. Ha egy mű eredete bizonytalan, akkor egy központi raktárba kerül, ahonnan csak a vásár zárása után kapja vissza a galériás. A nyitás napján már csak ellenőrzött alkotásokat láthatnak a látogatók, azaz nem teljesen. A kereskedők még a gyűjtők előtt szemezgetnek a kínálatból, és vannak olyan gyűjtők is, akik előre lelevelezik, mely művet szeretnék megvásárolni, így azok sem kerülnek ki a falkára. Egyébként sem tanácsos sokat tanakodni, a tapasztalatok szerint az értékes alkotások már az első fél órában gazdára találnak. A galéria imázsa szempontjából fontos a folyamatos jelenlét. Maklár Kálmán szerint bejutni nehéz, a maradáshoz csak korrekt üzleti magatartás, a szabályok betartása, és szakmaiság szükséges. A szakmai elismertség eléréséhez nagyban hozzájárul a Kálmán Maklár Fine Arts szerteágazó művészeti tevékenysége is. Könyveket, katalógusokat adnak ki, szorosan együttműködnek múzeumokkal, hosszú távú bizalmi kapcsolatot építenek ki gyűjtőkkel. □

A mérkőzés a legjobb edzés

A B. Braun Gyöngyös kézilabdacsapata a múlt évi bajnokságban eddigi legjobb eredményét érte el. A csapatnál minden a tervek szerint alakult, folyik a fiatalítás, az idei bajnokságban már új edző készíti fel a csapatot, hogy teljesítse a célt és megszerezze az 5-8. hely valamelyikét.

Jó úton haladunk

A szurkolók, a város, a támogatók nagy öröme a csapat eddigi legjobb eredményével, a hatodik helyen fejezte be a tavalyi bajnokságot. Nyáron lezajlott az előzetesen bejelentett edzőcsere: Marczin Zsolt, az egyesület elnöke szerint Gulyás István egykori veszprémi válogatott játékos és szakedző személyében egy kiváló szakembert sikerült találni. Az elnök szerint saját a kockázata és felelőssége az edzőváltás: ha jól alakulnak a dolgok, akkor büszkén kiállhat: igen, én szerződtem a mestert, ha nem, akkor el kell bűjni. A dolgok jelenlegi állása mellett ez utóbbi igen valószínűtlen. A csapat remekül teljesít, a kitűzött célt biztosan teljesíteni tudják. Sőt, akár a tavalyi eredmény is felülmúlható. Gulyás István agilis fiatalember, aki mögött 7 éves edzői tapasztalat van. Jól halad a kitűzött feladatok megvalósításában, azaz a csapatszellem javításában a fiatalítás levezénylésével, és az eredmények is őt igazolják. A kézilabda egy zárt világ, mindenkiről szinte mindent lehet tudni, így az edzőváltások kevés meglepetést okoznak egy-egy csapat vezetésének. A csapat tavalyi jó teljesítménye mellett a biztos névadó szponzori háttér is

fontos a további fejlődésben. Az edző szerint minden feltétel adott ahhoz, hogy jó eredményeket érjenek el a bajnokságban. Persze ki ne álmogna világklasszisok szerződtetéséről, de ez csak kevés magyar csapatnak adatott meg. A bajnokság harmadik helyezettje, a Csurgó ellen elért döntetlen bizonyította: világsztárok nélkül is van fantázia a csapatban.

A legjobb edzés a mérkőzés

Egy héttel a Csurgó elleni bravúros döntetlen után idegenben hidegzuhanyként hatott az Orosháza elleni döntetlen. Mindenki két pontot várt a csapattól, igaz a Csurgó ellen egyet sem. Két meccs, két hasonló helyzet, amikor az utolsó másodpercekben szerzett egy pontot illetve vesztett egy pontot a csapat. Gulyás István szerint ezekre a kiélezett helyzetekre megvannak a megfelelően felkészítő edzőmódszerek, akár a klub, akár válogatott szintjéről beszélünk. A másfél perces mérkőzések például ilyen stresszes helyzetet hivatottak imitálni. Ilyenkor derül ki, melyik játékos hogy bírja a stresszt, mennyire pontos, összeszedett, amikor már csak másodpercek vannak hátra. Tény, hogy még a legjobb edzés is

csak 80%-os pszichikai terhelést jelent a 100%-os mérkőzési szinthez képest. Sajnos a magyar kézilabda-válogatott ezeket a helyzeteket inkább bukni szokta, mint megnyerni. A szerencsét szokták még emlegetni ilyen szituációkban, de az egyik gyöngyösi játékos a fáradtságot is az utolsó másodpercekben elkövetett hibák okaként jelölte meg. Egy jó edző célja nem lehet más, mint hogy a rendelkezésére álló anyagból a bennük lévő maximumot hozza ki, ezért hasznos, ha már az első napon tisztázza, mi az, ami megengedhető, és mi az, amit semmilyen körülmények között senkinek sem néz el. Az újonnan érkezőket gyorsan befogadta a csapat, a „legidegenebb” légiós a japán Mekarú Atsushi, akit Kecskemétről igazoltak. „Láttuk, hogyan játszik, nem vettünk zsákbamacskát”- mondja Marczin Zsolt klubelnök. Gulyás István hozzászól, hogy Mekarú könnyen beilleszkedett a csapatba, az együtt töltött idő alatt sokat megtudtak a japán kultúráról, hagyományokról, és egy rendkívül kötelességtudó, megbízható fiatalembert ismertek meg. Sikertelen olyan játékosokat szerződtetni, akik magukénak vallják a klubot, és kellően motiváltak.

B. Braun-ok Gyöngyösön

A hétvégi bajnoki forduló után a hétfői edzés amolyan átmozgató jellegű. Mármint a sportolóknak. A bemelegítő foci még sokaknak menne, de ami utána következik, az már komoly fizikai állóképességet kíván. Átizzadnak a pólók, mire a csapat megkezdí a páros lábball szökdelést a tribünön felfelé. Jön az indítások, lövések gyakorlása, és végül irány a konditerem. „Többen sérültek, a héten amúgy is lesz legalább még hét edzés. A városi sportszarnok mindig a rendelkezésünkre áll, nincs okunk panaszra: akkor edzünk, amikor akarunk, de szervezhetünk edzőmeccseket is. „A felkészüléshez minden feltétel adott” – mondja Gulyás István. Marczin Zsolt aláhúzza, hogy a városi önkormányzat és a B. Braun támogatása jelenti azokat az alappilléreket, melyeken a csapat jelene és jövője nyugszik. Ez a biztos támogatás teszi lehetővé, hogy egyre feljebb tudjanak jutni. Ami nem könnyű, hiszen a hazai bajnokságban két szuper csapat, a Szeged és a Veszprém messze kimagaslik a mezőnyből, az ő útjukat követi,

A kézikapuban könnyebb állni...

A csapat az első szóra elfogadta a felkérést az élelmiszergyűjtő akcióban való részvételre, hiszen magukénak vallják a gyárlátogatáson megismert irányelveket, s igyekeznek átültetni a csapat mindennapjaiba a B. Braun szellemiségét. Tamási Zsolt kapus két éve játszik Gyöngyösön. Szerinte nem volt könnyű dolog kiállni az áruháza ajtajába szórólappal a kézben, és arról győzködni az embereket, hogy adakozzanak. „Még soha életemben nem csináltam ilyet, furcsa érzés volt”- meséli a fiatal játékos. A városban sokan követik figyelemmel a kézilabdások eredményeit, nem ritka, hogy a helybeliek az utcán is kikérdezik egy-egy játékos a csapatról. A helyi médiának köszönhetően tudtak róla, hogy a csapat is részt vesz az adománygyűjtésben, így sokan kifejezetten ezért mentek ki az áruházaiba azon a novemberi napon. A két óra álldogálás még egy sportolónak is elég fárasztó, vallotta be Tamási Zsolt. Abban Frey Tamás irányítóval tökéletesen egyetértettek, hogy nagyon jó érzés volt segíteni a rászorulóknak. Az országban szinte egyedülálló volt, hogy élsportolók segítettek a gyűjtést, de a játékosok remélik, hogy más csapatok is követni fogják példájukat. Frey Tamás is nehezen lendült bele az emberek megszólításába, de amikor végiggondolta milyen célért teszi, már sokkal könnyebben ment. Az emberek sokfélék, voltak néhányan, akik nem hallgattak meg, mert siettek, de a többség odafigyelt ránk. Öröm volt látni, ahogy egyre gyűlt a sok adomány. Abban minden játékos egyetértett, hogy a következő alkalommal is részt vesznek a gyűjtésben. □

legalábbis a külföldi klasszisok szerződtetésében, a harmadik helyezett Csurgó. Nagy kérdés, hogy mivel lehet motiválni a játékosokat, ha az első három hely szinte elérhetetlen távolságban van. Az edző szerint egy erős középcsapatból is vezet út a válogatottsáig, a gyöngyösi ifi csapatban is játszanak korosztályos válogatottak. A csapat gerincét profik adják, de vannak közöttük egyetemisták is, és olyan is, aki munka mellett sportol ezen a szinten. A csapatösszetartás egyik meghatározó eseménye a B. Braun helyi gyárában történt, amikor a B. Braun Gyöngyös játékosai meglátogatták a névadó szponzoruk dolgozóit. A sportolók és szakvezetők nemcsak a cég történetével, eredményeivel, vállalatfilozófiájával ismerkedhettek meg, hanem beleszóltak abba is, milyen munka folyik a gyár falai között. A vendéglátók kiválasztottak néhány egyszerű szakképzettséget nem igénylő munkafázist, ahol a játékosok tesztelheték kezűességüket, precizitásukat. A játékosok büszkék lehettek munkájuk minőségére, akkor lepődtek meg, amikor kiderült: a teljesítményük a dolgozók eredményének felét sem éri el. Az új ismeretek nemcsak más megvilágításba helyezték a névadó szponzort, de az is kiderült, hogy a játékosoknak igényük van a közös programokra. Elhatározták, hogy minden olyan városi eseményen ahol lehet, együtt fognak szerepelni a jövőben. Az első közös szereplés, egy jó ügy érdekében tavaly novemberben volt, az Élelmiszerbank karácsonyi adománygyűjtő akciójában. □

Utánpótlás-nevelés, nemzedékváltás, világbajnokságok...

A 18 órás buszozás a francia tornára nem büntetés, hanem a felkészülés szerves része. A mobilokat, lpad-eket elkobozzuk, a mai fiatalok folyton a neten lógnak, mi viszont a buszon beszélgetni fogunk – mondta Glen Williamson a magyar ifjúsági jégkorong-válogatott szövetségi edzője két nappal a torna előtt. A felkészülés és az ennek részét képező buszozás jól sikerült: a fiatalok mindhárom mérkőzésüket megnyerték. Glen szerepe azért is nagyon fontos, mert az utánpótlás-nevelés a későbbi sikerek alapja – mondja a szakemberről Németh Miklós a Magyar Jégkorong Szövetség elnöke.

Legyenek jó játékosok és jó emberek

A csapatsportok sikere sokban függ az igazolt a játékosok számától. A magyar hoki meglehetősen szűk alapokkal rendelkezik, ezért különösen fontos feladat az utánpótlás-nevelés. A Magyar Jégkorong Szövetség ezért kérte fel erre a feladatra az ismert kanadai szakembert, Glen Williamsont. „Magyarországon lényegesen kevesebb játékos van, mint Kanadában, ez egy adottság, amit el kell fogadni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne alkalmazzam az ott bevált módszereket. Kanadában a személyiséget is fejlesztjük, nem csak a játéktudást” – vallja Williamson. A szakember tisztában van vele, hogy Európában nincs igazi verseny a csapattagságért. Az általa kidolgozott nemzeti fejlesztési rendszer pontosan

ezt a helyzetet változtatja meg, nyomás alá helyezi a fiatalokat. A szigorú, de fair feltételrendszerben mindenkinek minden egyes válogatottságért meg kell küzdenie. A folyamatos verseny az, ami fejleszti a fiatalokat. Mindig, minden területen a legjobbat, a maximumot adni magukból – ez kell ahhoz, hogy valaki sikeres sportoló, sikeres ember lehessen. A kanadai szakember azt vallja, hogy meg kell tanítani a fiatalokat arra, hogy élvezni is tudják a versenyt. Ha valaki élvezi azt, amit csinál, akkor magától is többet akar tenni, tanulni, és minden erejével el akarja érni a céljait. A program ezért nem csak a játéktudás fejlesztésére koncentrál. Sportpszichológiát, időmenedzsmentet oktatnak és megtanítják, hogyan kontrollálják az érzelmeiket. Emellett az élet minden

területén hasznos ismereteket is tanítanak a fiatal játékosoknak. „A táborokban persze nem csak oktatás folyik, hanem a keret kialakítása, szűkítése is. Azoknak sem kell szomorkodniuk, akik kimaradnak, hiszen a következő táborban adott a javítási lehetőség. Minden rajtuk múlik, nincsenek előre leosztott lapok, és ezt tudják a gyerekek is” – mondja Glen Williamson.

Felkészülési tornák a világbajnokságok előtt

Az U18-as csapat teljes sikerrel szerepelt a francia Colmarban rendezett tornán. Legyőzte a házigazda franciákat, az olaszokat és az egy csoporttal feljebb játszó szlovén fiatalokat is. Rich Chernomazzal, a felnőtt csapat szövetségi kapitányával még a gdnaski torna előtti utolsó edzésen beszélgettünk. A szakember elégedett volt az edzésen látottakkal. A fiatalok jól teljesítettek, egyáltalán nem lógtak ki a tapasztaltabb játékosok közül. A szövetségi kapitány Glen Williamsonhoz hasonlóan a folyamatos versenyhelyzet megteremtését tartja a legjobb motivációnak. Nehezebb kevesebb játékosból válogatva sikeres csapatot építeni, ezért szerinte arra kell koncentrálni, hogy az adott játékosanyagból hozzák ki a maximumot. A gdnaski torna igazolta a fiatalítással kapcsolatos várakozásokat, az öt fiatal Lengyelországban is jól teljesített. A koreai világbajnokságon a bent maradás reális cél, bármi más bónusznak számít a rendkívül erős mezőnyben. Abban mindkét szakember egyetért, hogy munkájukhoz minden támogatást megkapnak a szövetségtől.

Világbajnokságok futószalagon

Áprilisban a felnőtt és az U18-as válogatott is világbajnokságokon szerepel, az eddigi munkáról a csapatok esélyeiről a Magyar Jégkorong Szövetség elnöke, Németh Miklós beszélt. „Mindkét kanadai szakember újfajta kultúrát hozott a magyar jégkorongba. Glen Williamson a magyar ifjúsági válogatott szövetségi edzőjeként nemcsak a legjobb tudású, de a legjobb hozzáállással bíró fiatalokat is keresi. Néhány éve még nagy szakadék volt az egyes játékosok tudása között, ma már sokkal nagyobb a verseny. Rich Chernomaz, aki a felnőtt mellett az U20-as válogatottnak is a szövetségi kapitánya, szintén új mentalitást hozott a magyar jégkorongba. Szükség volt arra, hogy szakmai vezetőként évekre bizalmat kapjon, hiszen a felnőtt válogatottban éppen generációváltás zajlik, az ő feladata pedig az, hogy újjáépítse a nemzeti csapatot. Ez nem megy egyik pillanatról a másikra. Azzal, hogy Rich az U20-asokkal is dolgozik és rálát a tehetséges fiatalokra, nagyobb átjárhatóságot teremt. Szövetségi kapitányként övé a döntések joga és felelőssége is, és úgy látom, jól menedzseli ezeket a változásokat. A stáb és a játékosok is hamar elfogadták, a szaktudása mellett nagyon motivált és jól is motivál. Az U18-as csapat esetében, mivel korosztályos csapatok mérik össze az erejüket, nagyon sok múlik azon, hogy a többi résztvevő ország adott korosztálya mennyire erős. Az elsődleges cél ezért az ő esetükben a bennmaradás, minden más hab a tortán. A felnőtt válogatott

„Dobj egy macit” idén is!

Idehaza is egyre népszerűbb az Észak-Amerikából származó kezdeményezés, a „Dobj egy macit!” program. Ilyenkor előre kiválasztott mérkőzéseken játékosági célból plüssmacikat gyűjtene a szervezők a rászorulóknak részére – a Magyar Jégkorong Szövetség pedig évek óta megszervezi egy-egy válogatott találkozó során a honi „macirepítést”. A korábbi évektől eltérően idén a mérkőzést követően repülhetnek a plüssfigurák.

A szokások szerint általában a találkozó első hazai gólját követően dobják a jégre a szurkolók a magukkal hozott plüssállatokat (javarészt macikat, de a 2011-es budapesti világbajnokságon repült például ember nagyságú zsiráf is, a 2012-es Olimpiai Selejtező Tornán pedig egy igen természetes víziló pottyant a jégre). 2009-ben 4352, 2010-ben 4451, 2011-ben 6870, 2012-ben pedig 5427 plüssállat gyűlt össze a magyar válogatott aktuális mérkőzésén. A tavalyi OST magyar-horvát találkozója után a plüssállatokat több mint tizenöt gyermekotthon, gyermekotthon és óvoda kapta határon innen és túl. A macidobálás világrekordját egyébként Kanadában tartják, 2007-ben 26 919 plüssmaci repült be a jégre a Calgary Hitmen – Prince George Cougars találkozón, amikor Ian Duval betalált a vendégek kapujába. Ez a csúcs valószínűleg nem hazánkban fog megdőlni, de az elérhető célnak tűnik, hogy a 2011-es vb eddigi hazai rekordjának 6870-es számát felülmúlják a játékosok. □

helyzete összetettebb. A múlt tavaszi divízió I-es vb-n szerzett bronzérem bravúrnak számított. A csapat most egyfajta átmenetet, generációváltást él meg. Ez egy több éves folyamat, hiszen nemcsak a visszavonuló játékosok helyére kell beépítenie egy-egy tapasztalatlanabb fiatalot, vagy növelni az egyéni teljesítményeket, hanem közben össze is kell szoktatni a játékosokat, csapatként kell formálni őket. „A koreai világbajnokságon ezért tisztes helyállást várunk el tőlük is. Úgy jöjjenek le a pályáról, hogy körmük szakadtáig küzdöttek, mindent kiadtak magukból! Akkor nem okoznak csalódást a szurkolóknak sem” – mondja a szövetség elnöke. □

Fiatalok, akik mindent megnyertek

Az Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémia – az országban elsőként – 2010. április elsején kezdte meg működését Székesfehérváron. Az Akadémia megalapításának elsődleges célja a minőségi jégkorongképzés minél magasabb szintű bevezetése volt. Az elmúlt négy év eredményei azt bizonyítják, az Akadémia elérte céljait.

Az első Akadémia

„Fiam, Ifjabb Ocskay Gábor 2009-ben bekövetkezett tragikus halála után merült fel az akadémia gondolata, amelynek legfőbb célkitűzése, hogy minél több olyan játékos kerüljön ki az utánpótlás-korosztályokból, akik az osztrák ligában szereplő felnőtt csapatunk tagjai lehetnek. Az ifi és a felnőtt csapatot összekötő farmcsapatunk remek lehetőséget kínál a tehetséges, 18-20 éves játékosoknak, akik további fejlődésük érdekében a magyar bajnokságban pallérozódhatnak” – mondja Ocskay Gábor az akadémia igazgatója.

A magyar sport, különösen az utánpótlás-nevelés területén komoly változások kezdődtek 2010 nyarától. Igaz, a látványsportok utánpótlás-nevelésének komoly anyagi támogatást nyújtó TAO-rendelet csak egy évvel később született meg, az akadémia a felnőtt csapat anyagi és szakmai segítségével sikeresen rajtolt. Fekti István sportigazgató szerint az elmúlt négy évben sikerült túljutniuk a „gyermekbetegségeken”. Kiderült, hogy 13-14 éves korban lehet sikeresen új környezetbe integrálni a gyerekeket. Az akadémisták az ország egész területéről érkeztek, sőt vannak csikszeredai fiatalok is. A mintegy 300 tanítvány egy része az akadémia

kollégiumában lakik. Az iskolaválasztás főleg a kezdetekkor okozott gondot, de nem könnyíti meg a szülői szív sem, ami gyakran túlbecsüli a gyermek képességeit. Szerencsére kitűnő az együttműködés a Kodály Zoltán Általános Iskola-Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolával, valamint a Vasvári Pál Gimnáziummal. Ezeknek az iskoláknak a színvonalas oktatása garantálja az Akadémiára érkező játékosok megfelelő tanulmányi háttérének biztosítását. Felsőoktatási partnereik a székesfehérvári Kodolányi János Főiskola és a veszprémi Pannon Egyetem. Az ország egyetlen bentlakásos akadémiáján komoly stáb foglalkozik a fiatalokkal. Korrepetáló tanárok, nevelők munkája segíti őket a pályán kívüli életükben.

Folyamatos motiváció

Fekti István sportigazgató elmondta, hogy az Akadémia biztosítja mindazokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy a játékosok kizárólag a tanulásra és a jégkorongra összpontosítsanak. Az ifi (U18) kivételével, valamennyi korosztályos bajnokságban két csapatot indítanak a nagyszámú játékosállomány megfelelő szintű versenyeztetése céljából.

Csapatuk éves szinten 50 nemzetközi mérkőzést játszanak, ami komoly előnyt jelent más csapatokkal szemben. Az övék az egyetlen olyan szakosztály, ahol a felső három korcsoportban külföldi bajnokságban is versenyeznek. A párhuzamos csapatok biztosítják azt, hogy senkit nem küldenek el, hiszen 12-13 évesen még nem tudni, kiből lesz pár év múlva kitűnő játékos, vagy 20 évesen válogatott. Ráadásul az, hogy két csapat van, mindennél erősebb motivációt jelent. Van, aki a jobb csapatba kerülésért, mások az ott maradásért hajtanak. A felkészülés körülményei majdnem ideálisak, abban mindkét vezető egyetért, hogy ennél a létszámnál nagy szükség van egy új edzőpályára, a „C” pályára. A város vezetésének segítségével, a tervek szerint ez még ebben az évben elkészül, és így minden korcsoport részére biztosítani tudják a maximális jeges edzésszámot.

Út a célhoz

Az akadémisták közül ma már nemcsak a felnőtt csapatban játszanak jó néhányan, de Fekti István arra is büszke, hogy a bő felnőtt keretben 6-8 egykori tanítvány is benne van. A szakember szerint óriási a különbség a juniorok és a felnőttek játéka között. Csak a kiváló tehetségek képesek arra, hogy két-három év alatt fix felnőtt csapattagok legyenek. Ehhez minden edzésen, mérkőzésen 110%-ot kell nyújtaniuk. A mai modern hokiban minden a sebességről szól. Nem elég, ha egy fiatal technikailag rendben van, bármilyen helyzetben pillanatokon belül kell jól dönteniük és cselekedniük. A döntési-cselekvési sebesség határozza meg, kiből lesz jó jégkorongozó. Az akadémia sikerét jelzi, hogy a korosztályos válogatottak gerincét székesfehérvári játékosok adják. Ocskay Gábor azt is hozzáteszi, hogy ezek a válogatottak már eredményesek is. Korábban a játékoslétszám-hiány és a minőség miatt is voltak eredményességi problémák, az utóbbi két évben azonban dinamikus javulás figyelhető meg. Ocskay Gábor szerint a továbblépéshez kemény munkára, és még legalább három-négy, az Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémiához hasonló színvonalú akadémiára van szükség. A célok kitűzésekor nem szabad becsapni magunkat, nem szabad „szaladni” az „A” csoportba. A szakember szerint első célként stabilan a világ 20 legjobb csapata között kell lenniük. A TAO megfelelő háttérrel biztosítja a célok eléréséhez, az Akadémia éves szinten mintegy 260 millió forintból gazdálkodik. A szponzorok között több olyan is van, mint például a B. Braun, akik nemcsak a felnőtt csapatot támogatják, de a TAO-n keresztül az utánpótlás-nevelést is. A működési

Mindenben az első

A csarnokban több mint 2000 néző, elkezdődött a mindent eldöntő harmadik mérkőzés. A részben a mi kezdeményezésünkre indított EBEL Young Star Ligában most első alkalommal hirdetnek bajnokot. Kétezer néző egy juniormeccsen! A csapat az első fordulótól kezdve remekül szerepelt, végig vezette a csoportját. Az elődöntőben simán verték a szlovén Jesenicét. A játékosok lelkében a győzelem, izmaikban a szezon 54 mérkőzése. Van olyan játékos is, aki már a 88. meccsénél tart, nyolc hónap alatt. Az ellenfél a cseh Znojmo rettentő erős csapat, többen már a felnőtt EBEL-ben is játszanak, ők a szlovén Ljubljana csapatát győzték le az elődöntőben. Az első harmad nem hoz gólt. A döntő első meccsén győzelemmel kezdünk, Németh Attila a 80. percben szerezte meg a győztes gólt. A második meccsen már nehéz mutatvány volt a csapat összeállítása, hiszen a korosztályos VB edzőtáborával egy időpontra esett a znojmoi mérkőzés. Szerencsére a válogatott szakvezetése elengedte a játékosainkat. Sajnos kikaptunk, következett hát a mindent eldöntő mérkőzés Székesfehérváron. A második harmadban Németh Attila emberelőnyből megszerezte a vezetést. Fantasztikus öröm a csarnokban. A csapat küzd, pedig a 25-ös keretből csak 14-en vannak itt. A 11 válogatott játékos már Tallinban játszik a korosztályos VB-n, ahol a feljebb jutás a tét. 14 játékos, három sor, nekik kell végigcsinálniuk a döntőt. A fáradtság érezhető, de egészen az 51. percgig sikerül megőrizni a vezetést. A csehek egyenlítetnek, jön a hosszabbítás. Olyan érzés, mintha a közönség lenne a csapat hetedik tagja! Az idő ellenünk dolgozik, három sor játszik csak, így szinte lehetetlen lesz nyerni. A helyzet azonban összekovácsolta, plusz energiával töltötte fel a csapatot. A hosszabbításban az első előny kimaradt. A terhelést a csehek is nehezen bírták, egy hibás csere miatt újra előnybe kerültünk és Varga Arnold nem hibázott! Megnyertük az első EBEL Young Star bajnokságot! Ünneplésről azonban szó sem lehetett, mert következett a magyar bajnoki döntő 5. mérkőzése. A csapat megnyerte a magyar bajnokságot is, az U18-as válogatott 11 fehérvári játékosal, egy divízióval feljebb jutott.

Így emlékszik vissza Fekti István sportigazgató az Akadémia tavalyi szezonzárására. □

költségek magukba foglalják a kollégiumi ellátást, a felszereléseket, valamint a mérkőzésekre való utazások költségét. Kevés csapat büszkélkedhet azzal, mint a fehérvári hokisok, mert 60-70 támogató áll a csapat mögött. A város és a nézők is szeretik a csapatot, hiszen évi 30-35 hazai meccsen átlagosan mintegy 3 ezren szurkolnak nekik. A város támogató szeretetét jelzi az is, hogy a közalapítványként működő akadémia kuratóriumi elnöke a város polgármestere. Ocskay Gábor bízik benne, hogy a sikerek tovább folytatódnak. Ha azonban megszűnik a TAO, akkor szerinte vége az utánpótlás-nevelésnek. Bajnoki címek, válogatott játékosok, sikeres sora bizonyítja, hogy az Akadémia kiváló munkát végez. □

Csillogó szemek – Ajándékdohoz akció Gyöngyösön

A GyöngyHáz Szórakoztató és Bevásárló Központ most hétköznapi arcát mutatja, olyan, mint bármelyik vidéki pláza. Néhány üres üzlet, törzsvendégek a vendéglátóhelyeken, sietős vásárlók a hipermarketben. Tavaly decemberben boldog gyerekzsivajtól volt hangos az első emelet, volt itt mesevár, mesesarok, és itt gyűjtötte december 3-a és 31-e között az adományokat az „Ajándékdohoz”. A civil kezdeményezés több mint 5 tonna tartósélelmiszert valamint ruhákat, könyveket és játékokat gyűjtött össze és adományozott mintegy ötezer rászorulóknak a gyöngyösi járásban.

Mikulás-csomag és mesevár

Karácsony közeledtével megszorodnak az adománygyűjtő akciók. A szeretet ünnepe sok helyen összekapcsolódik az adakozással. Egyházak, segélyszervezetek, civilek igyekeznek adakozásra bírni a polgárokat, nagy tehát a választék, ha jólelkűek akarunk lenni. A hagyományos szervezetek mellett felbukkannak új kezdeményezések is. Gyöngyösön két éve két magánszemély, – a Faceportal ügyvezetője és a Karma Café tulajdonosa – különösebb előkészület nélkül két teherautónyi tartósélelmiszert és ruhát gyűjtött össze a gyöngyösi térség rászorulóinak. Az adományok szétosztását az Abasári Katolikus Karitászra bízta. A sikeren felbuzdulva 2013-ban megszervezték az Ajándékdohoz. Az akció keretében meghívták a GyöngyHáz Szórakoztató és Bevásárló Központban felépített mesevárba a járás ovisait, akik verseket mondtak, énekeltek, és elbeszélgethettek az egész decemberben szolgáló Téli Társulással. Megcsodálták a mesevár interaktív állatvilágát, és kaptak egy-egy Mikulás-csomagot is.

Összességében 2200 Mikulás-csomagot osztottak szét a járás óvodásainak és bölcsődéseinek. Azokhoz, akik nem tudtak eljönni, a Kékes Kutató-Mentő Alapítvány jutatta el az ajándékokat.

A jó ügy mindig győzedelmeskedik

A szervezők már az első pillanatban leküzdhetetlennek tűnő nehézséggel találták szembe magukat. Nem kapták meg az engedélyt az általuk kiválasztott helyszínre. Az alternatív javaslat viszont nem volt számukra elfogadható, az ugyanis a város adventi vására lett volna. A civilek kíváncsiak voltak saját erejükre, arra, hogy csak az akció kedvéért hányan jönnének adakozni, így a vásár nem jöhetett számukra szóba. A megoldás a CIB Bank segítségével született meg. A GyöngyHáz tulajdonosa az eredetileg tervezett helyszín mellett három helyiséget bocsátott rendelkezésükre. Mivel minden rosszban van valami jó, kiderült, hogy ez a megoldás jobb, mint az eredeti elképzelés. Az épületben jobb körülmények között lehet-

tek a gyerekek, s közelebb volt a gyűjtés szempontjából fontos hipermarket is. A fantasztikus dekoráció egyben feldobta a pláza hangulatát is, s igazi ünnepi köntösbe öltöztette azt. Az első nehézséget már csak sikerek követték. Kisnyugdíjasoktól kezdve a város nagy- és kisvállalkozásain keresztül rengetegen támogatták a kezdeményezést. „A B. Braun arról ismert Gyöngyösön, hogy minden jó ügyet támogat. Nekünk is az első szóra segítettek, pedig több jótékonyági akcióban is részt vettek. Jelentős támogatást kaptunk tőlük a 2200 Mikulás-csomag megvásárlásához, kár, hogy nem láthatták az ovisok csillogó szeméit, amikor megkapták az ajándékot. Annyira megható volt, hogy mi magunk is elérzékenyültünk” – meséli az egyik szervező, Dr. Sándor Judit. „A támogatóink fantasztikusak voltak, a cégek valóban önzetlenül álltak mellénk, százezres nagyságrendben kaptunk tőlük adományokat. Volt egy vállalkozás, aki hozta a saját reklámmolinóját, de amikor meglátták a mesevárat, az egész dizájnt, ki se bontották, hanem elvitték. Csak annyit mondtak: nem való ez ide” – idézi fel az akciót Jurák Kata főszerző.

Adományok: tonnák, könnyek, mosolyok

„Az adományok között szerepelt – a teljesség igénye nélkül – száz fenyőfa, 250 rúd bejgli, 150 adag töltött káposzta, több száz liter étolaj, ötszáz kilónyi szárasztészta – sorolja a száraz tényeket Jurák Kata, hozzátéve, hogy az összegyűlt felajánlásokkal 5 ezer embernek tudtak segíteni. „Nagyon jó emberek laknak itt, akik alig várják, hogy újra és újra adhassanak.” Az adakozás szinte láncreakció volt, sehol nem találtak merev elutasítással, a cégek egymás után jelentkeztek, mindenki azal segített, amivel tudott. Az élelmiszergyűjtésben a lakosság is aktív volt, megható jelenetek zajlottak, amikor kisnyugdíjasok hozták az egy-egy kiló lisztet a gyűjtőhelyre. „Csak az tudja igazán milyen fontos, hogyha segítő kézre talál, aki maga is volt szükségben. Egy vállalkozó adományaként 100 karácsonyfát osztottunk szét nagycsaládosoknak, és olyanok is kaptak, akik ugyan nem számítanak a hivatalok szerint rászorulóknak, de mondjuk a devizahitelük miatt öt éve nem tudtak karácsonyfát állítani. Felnőtt férfit is láttunk örömben ugrálni, ez egyszerre volt megható és örömteli” – emlékszik vissza a szervező. Az adományok – hála a gyöngyösiek jó szívének – folyamatosan gyűltek, a szétszórásban segítségükre voltak a települési önkormányzatok szociális osztályai. A legtöbb helyhatóság partnerként állt a kezdeményezéshez. Nagyfügedtől Nagyrédéig, Markaztól Gyöngyöspatáig érkeztek a helyi segítők, hogy elvigyék saját településükre az adományokat továbbosztásra, akár több fordulóban is.

Küldetésük a segítség

Már az első, 2012-es gyűjtés után is sokan kérték a folytatást, a tavalyi „Ajándékdoboz” szinte véget sem ért, máris egy húsvéti gyűjtőakcióra kapacitálják őket az emberek. A két fiatal szervezőnő naponta tapasztalja, hogy az emberek vágyanak arra, hogy segíthessenek. Küldetésüknek tartják erősíteni, kiteljesíteni a hátrányos helyzetűeket támogató civil

összefogást, segíteni az embereket abban, hogy jót cselekedhessenek. Mindezt pártoktól, politikától mentesen. Azt szeretnék, ha a gyöngyösi gyűjtésből országos mozgalom lenne. A barátok azt tartják a legfontosabbnak, hogy a gyűjtés során meg tudták szólítani a gyerekeket. Remélik, hogy számukra ez lesz a követendő példa, nem valóságshow-k világa. Vallják, lejárt a szavaknak ideje, most a tettek a fontosak. Úgy érzik, ismertségük és kapcsolataik mellett személyes hi-telességük volt a siker egyik záloga. ■

Nehéz elválni sünitől

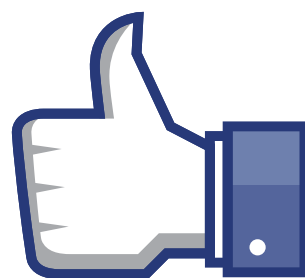
Tanácsztalanul néz egymásra Jurák Kata és Dr. Sándor Judit, amikor egy, a szívükhöz közelálló történetet kellene elmesélniük. Mert sok történetük van.

„Jött egy egész osztály, a tanár nő határozott nevelési céllal hozta el a kiskamaszokat, hogy lássák, milyen fontos a jótékonyosság, hogyan gyűlnek az adományok a rászorulóknak. A gyerekek megértették a „leckét”, gyűjtést szerveztek az osztályban, és egy nagy doboznyi csokit, apró játékot hoztak be szegényebb társaiknak. Felejthetetlen volt, amikor három fiatal srác betolt egy megrakott bevásárló kocsit az Ajándék-doboz helyiségébe, és még a nevüket sem hagyták felírni az adományozók listájára” – meséli Dr. Sándor Judit.

„Rengeteg önkéntesünk volt, és nem csak helyiek, Nagyfügedről, Szücsiből, Karácsondról is jöttek. Előfordult olyan „túljelentkezés”, amikor egy részüket haza kellett küldjük. Fantasztikus érzés volt átélni az emberek segíteni akarását. Volt olyan óvoda, ahol az óvónők elsírták magukat a Mikulás-csomagok láttán, mert az önkormányzatnak egy kiló szalancukorra sem volt pénze. A kicsiknek a mi csomagunk jelentette az ünnepet, az ajándékot” – emlékszik vissza Jurák Kata. Mindketten megegyeznek abban, hogy a legemlékezetesebb adakozó egy kisfiú volt. Kezében hatalmas színes sünit szorongatott, és csak állt, állt az adománygyűjtő dobozok előtt, majd lassan kinyújtotta a kezét. Mielőtt átvehették volna tőle a sünt, gyorsan visszahúzta, elgondolkodott és újra kinyújtotta, arcán leírhatatlan aggodalommal, majd ismét visszahúzta kedvenc játékát. Ez háromszor ismételte meg. Katák már igyekeztek lebeszélni az adakozásról, amikor halkan, de eltökélten azt mondta: „Én ezt a szegény gyerekeknek hoztam” – és átadta szeretett sünitjét. ■

Korcsolyapálya Gyöngyösön?

Komoly követőtábora van a gyöngyösi műjégpályának a legnagyobb közösségi oldalon. Gyűlnek a „like-ok”. A megosztott fotókból mindenki átélheti a korizás élményét, nem csak az, aki a jégre lépett. Gyöngyös turisztikai látványossággal, a városiak és a környéken élők remek kikapcsolódási lehetőséggel gazdagodtak a Gyöngyös-Mátra Turisztikai Desztináció Menedzsment (TDM) és a nagylelkű szponzorok jóvoltából.

Tornaóra a jégen

A szemerkélő eső sem zavarja a Fő térrel szomszédos iskola önfeledten korizó tanulóit. Egybehangzó véleményük, hogy remek ötlet volt a műjégpálya és kevés ennél élvezetesebb tornaórában van részük, mint a mostani, amikor kedvükre korcsolyázhatnak. Nemcsak felszerelést bérelhetnek, de aki nem tud korcsolyázni, annak lehetősége van egy rövid tanfolyam keretében elsajátítani a korizás fortélyait. A köröket nem csak egyedül, de pingvinbábkkal párban is róhatják a kiváló minőségű jégen. A pálya kihasználtsága szinte 100%-os, délelőtt

az iskolások használják, délután kettőtől minden érdeklődő előtt nyitva áll. A helyiek örülnek a pályának, hiszen Gyöngyösön ez az első műjégpálya. Kósa László az ötletgazda TDM elnöke szerint ez nem volt mindig így. Az ötlet elterjedésekor és a kivitelezés alatt számos bíráló vélemény is elhangzott, de a működés első hete után ezek a negatív kicsengésű vélemények megszűntek. A pályával kapcsolatban egy jó ideje már csak az elismerés a jellemző. A 600 nm-es pálya a város legfrekvenciáltabb pontján van, a Fő téren, részben ez okozta a negatív véleményeket. A pálya december 5-én nyílt meg,

ami nem véletlen, hiszen pontosan az ünnepi hangulat emelése volt az egyik cél. A megnyitó rendkívül jól sikerült, a népes közönség láthatott jégtáncbemutatót és fellépett Kállai Saunders András is. A pályát szinte minden korosztály képviselői használják. A tapasztalatok szerint a decemberi nyitást követően igen széles skálán mozgott a vendégek kora. Mostanában már egyértelmű a fiatalok fölénye.

Az ötlettől a jégig

Kósa László a Gyöngyös-Mátra TDM elnöke szerint Európa városaiban régóta bevett szokás a város főterén megépített a jégpálya, részben mivel lényeges eleme lehet az advent időszakának, részben mert megtölti a város fő terét étellel. Ezt tűzték ki célul a gyöngyösi korcsolyapálya megálmodói is,

Csalóka a lézer fénye

A jégpálya építése nagyon sok tanulsággal járt. Ezek közül Kósa László egyre különösen élénken emlékszik, ami szervezés idején történt. „Több alkalommal vendégem volt a jégpályát telepítő osztrák cég magyarországi képviselője, aki hozott magával a fényképezőgépe mellé lézeres vízszintmérőt. Miután kijelöltük a pálya lehetséges helyét a Fő téren, kiszintezte a területet. Mérési eredménye szerint alig 2 cm-es szinteltérés mutatkozott. Azt mondta, ezzel nem kell külön foglalkozni, majd a telepítésnél homokkal vagy valami más anyaggal kiszintezik a szakemberek. Hozzáteszem, hogy én az egész megvalósításról és annak technikai lényegéről semmit sem tudtam, mert csak a német nyelvű honlapról tudtam tájékozódni, ahol a telepítés műszaki megoldása értelemszerűen nem volt leírva. Eljött a telepítés ideje, megérkezett az osztrák szakember, aki az egészet irányította, és megkérdezte: mikor jön a homok? Mondtam, hogy másnap reggel érkezik. Másnap reggel megérkezett a két kocsi homok, és azonnal nyilvánvalóvá vált, hogy a szinteltérés nem 2 cm, hanem 17 cm. A két kocsi helyett 12 szállítóautó homokra és annak az elterítésére volt szükség, a nem tervezett munkára viszont csak két nap maradt: ráadásul ez egy szombat és egy vasárnap volt. Megoldottuk, és ma már csak nevetünk rajta. Ennyit a lézeres mérőműszerről. □

annál is inkább, mivel évek óta ők szervezik a városi adventi vásárt. Alapos előkészítés után tökéletesen sikerült a megvalósítás. A helyszín sajátossága volt, hogy a Szent István-szobor és a város karácsonyfája is a korcsolyapálya területére esett. „A talajszintezés, a hűtőrendszer elrendezése után a pálya hatalmas energiaigényének kiszolgálásában az ÉMÁSZ szakemberei nyújtottak segítséget” – meséli Benkő Béla. „A 3 x 240 amper áramerősséghez nem használhattak a barkácsáruházakban kapható kábelt, az ÉMÁSZ dolgozói az áramot a trafóhoz 90 mm-es rézkábelen juttatták el, amelyet a Mátrai Erőmű biztosított a számukra. A rendszer az első naptól tökéletesen működött. A jégpályát osztrák szakemberek építették ki, ugyanannak a cégnek a munkatársai, amely a műkorcsolya-Eb jegét biztosította. Nagyon meg vagyunk elégedve, a keringető rendszer akár plusz 30 fokban is biztosítja a pálya minőségét. A jég igazi ellensége az eső, ezek a napok átmeneti nehézségeket tudnak okozni” – mondta Benkő Béla a Gyöngyös-Mátra TDM munkatársa. A pálya kiépítése és üzemeltetése mintegy 18 millió forintba kerül. A megvalósítás anyagi háttérét a TDM és a városi cégek támogatása biztosította. Kósa László szerint nem okozott komolyabb gondot a támogatások megszerzése. A kezdeményezésen és a kialakított belépési árakon lehetett látni, hogy érdemes mögé állni. Mátrai Erőmű Zrt., Önkormányzat, B. Braun Medical Kft., K. és V. Kft., szinte felsorolni sem lehet, hiszen megtelt a palánk, kívül és belül a támogatók logóival. Bár a pályát a szokatlanul enyhe és esős időjárás miatt a tervezettnél egy héttel korábban, február végén kellett bezárni, így is több mint 15 ezer látogatót vonzott a télisport lehetőség. Az árak igazán megfizethetőek voltak: délelőtt 250, míg délután 500 forintba került a belépő, de még a legdrágább, az éjszakai jégdiszkóra szóló jegy is 1100 forintba került, sőt ajándék teát és zsíros kenyeret is kaphattak a látogatók.

Ahol mindig történik valami

A pálya kitalálói és üzemeltetői turisztikai szakemberek, ezért semmit sem bíztak a véletlenre. Nemcsak lehetőséget adtak a korcsolyázni vágyóknak a sportolásra, de egyben a társasági élet, a szórakozás színterévé is tették a korcsolyapályát. A látványos megnyitót hétvégi jégdiszkók követték, amelyek hamar népszerűek lettek a fiatalok körében. A legnagyobb közösségi oldal tanulsága szerint komoly népszerűsége van a jégen diszkózásnak, a Facebook oldalt mintegy ezren lájkolták, és rengeteg fotót tölthettek fel. Természetesen kihagyhatatlan programalkalom volt a Valentin-nap. A jégpálya pirosba öltözött, bemelegítésként Mező Dorottya szerelmes dalokat énekelt, majd páros korizás és csókverseny következett. Az esti korcsolyázáshoz impozáns háttérrel szolgál a kivilágított Nagytemplom. A jégpályának köszönhetően minden este megtelt a város Fő tere étellel. A pálya látogatottsága bebizonyította, hogy ez a legjobb helyszín, megmutatta, hogy kulturált lehetőséggel lehet, és érdemes megtölteni a város Fő terét. Kósa László szerint az a legnagyobb dolog, hogy több éves előkészítés után megvalósult az ötlet. Emellett az első év számos tanulsággal is szolgált, a jövőben sok új ötlet fogja meghatározni a korcsolyapálya telepítését. □

Hazai foci-vb magyar orvosokkal

2013-ban Magyarország adott otthont az orvos labdarúgó-világ bajnokságának, amelyet 19. alkalommal rendeztek meg a doktorokból álló nemzeti csapatok számára. A B. Braun által támogatott magyar orvos labdarúgó válogatott a 2012-es malmöi győzelem után ezúttal is a dobogós helyek egyikét tűzte ki célul, de végül sajnos be kellett érniük a középmezőny 7. helyével.

Az orvosi foci-vb minden évben egy sport- és orvosszakmai kongresszus keretében kerül megrendezésre, ahol a délelőtti előadásokat követően a résztvevők délutánra mezt öltönek, és a pályán mérkőznek meg egymással. Az 15 válogatott Afrika kivételével a világ valamennyi földrészét képviselte: szinte minden olyan volt, mint a valódi foci-vb-n, azt leszámítva, hogy mind a pályákon, mind a lelátókon baráti volt a hangulat. „A legjobb dolog, hogy orvosként és civil emberként is találkozhatunk egymással a különböző országokból. Megismerhetjük egymást, miközben játszunk, és a legjobb az egészben, hogy imádok focizni” – festette le a rendezvény hangulatát Mats Ehinger, a svéd játékos.

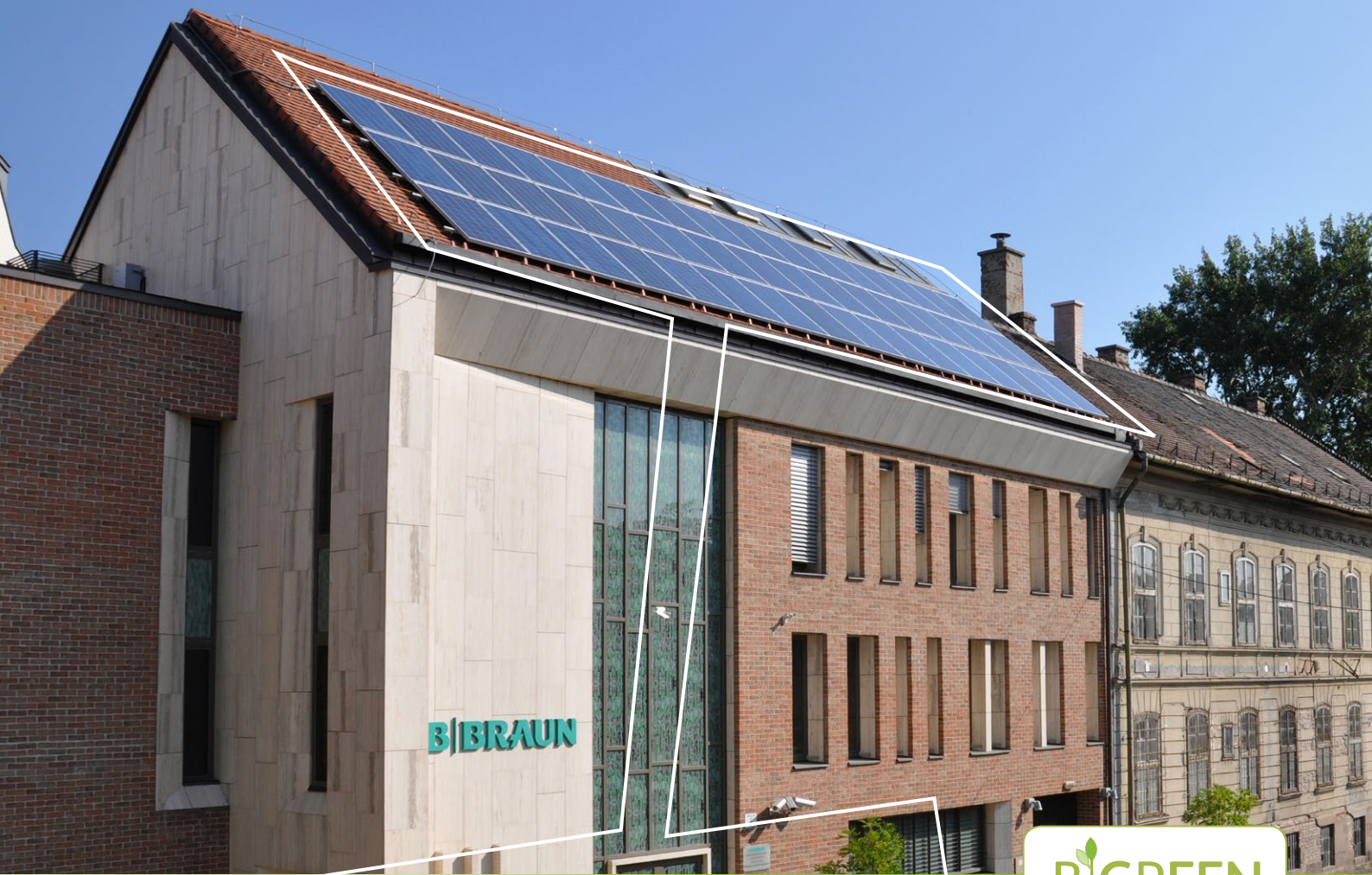
A traumatológust, fogorvost, aneszteziológust és gyermekgyógyászt is sorai-ban tudó magyar csapat a litvánokkal,

az ukrán válogatottal és az Egyesült Államok nemzeti tizenegyével került egy csoportba. Két győzelem és egy vereség után a kieséses szakaszban a spanyol válogatott jobbnak bizonyult a házigazdánál, majd a helyosztókon elért egy győzelem és két vereséget követően a nyolc világbajnoki címmel büszkélkedő magyar orvos válogatott a 7. helyen végzett a tornán.

Dr. Hernold László, a magyar csapat kapitánya és a 2013-as rendezvény főszervezője elmondta: a rendezvény sikerét az is bizonyítja, hogy a budapesti vb-re Braziliától kezdve Dél-Koreáig tizenöt ország érkezett, így igazán változatos játékokra lehetett számítani. „Külön érdekesség, hogy az különböző nemzetek orvos válogatottjai úgy fociznak, mint országuk igazi válogatott csapata, így a brazil, az angol vagy például a spanyol futballstílus is visszaköszön a pályán” – mondta a csapatkapitány.

A négy különböző helyszínen lejátszott csoportmérkőzések, valamint a negyedik és elődöntőt követően a világbajnoki döntőnek a Vasas-stadion adott otthont. Az aranyéremért Németország és Csehország küzdött: a gól nélküli mérkőzés után tizenegyesek következtek, ahol a németek 6:5 arányban győztek, ezzel megszerezve első aranyukat. □

Napelemek a cégközponton

Cégcsoportunk számos lépést tett már a környezettudatos munkakörülmények kialakításáért és környezetre gyakorolt hatásunk minimalizálásáért: dialízishálózatunkban például 2012 során egy energiafelhasználást csökkentő projekt keretében csaknem 20%-kal lett kevesebb a földgázfelhasználás, és 7%-kal esett vissza a villamosenergia-felhasználás.

A B. Braun tavaly nyáron újabb környezet- és energiatudatos lépést tett: július közepén a cégközpont épületének tetejére felszerelésre került egy 48 modulból álló napelemes rendszer, amely irodaházunk villamosenergia-fogyasztásának 10%-át lesz képes megtermelni. A napelem nemcsak költség-hatékonyabbá teszi cégközpontunk üzemeltetését, hanem épületünk környezeti terhelését (ökolábnyomát) is csökkenti, hiszen az általa megtermelt energia előállítása éves szinten több mint 12 tonna CO₂ kibocsátásával járna. Összehasonlításképpen 12 tonna CO₂ kibocsátásával járnak a következő tevékenységek:

- kétszer körbeautózni a Földet;
- egy számítógép folyamatos üzemeltetése 46 évig;
- 25 200 PET-palack gyártása

„Sharing Expertise”

Ígéretünk szaktudásunk megosztására

A B. Braun széles termékpalettájával világszerte ellátja az egészségügyi rendszert, átfogó megoldásokat kínálva többek közt az anesztézia, intenzív terápia, kardiológia, sebészet és a testen kívüli vérkezelés szakterületein.

A vállalat szolgáltatásaival segít a kezelésmódok, orvosi gyakorlatok és kórházi munkafolyamatok fejlesztésében, valamint a betegek, nővérek és orvosok biztonságának javításában.

A Sharing Expertise mottó a B. Braun ígérete üzleti partnerei felé: a vállalat világszerte megosztja ügyfeleivel szakértelmét, folyamatos párbeszédet folytatva velük – a világ 60 országában.

B | BRAUN
SHARING EXPERTISE

B. Braun Medical Kft. | B. Braun Avitum Hungary Zrt.
1023 Budapest, Felhézsi u. 5.
www.bbraun.hu | www.bbraun-avitum.hu